

ПОІНФОРМУВАЛИ КОНГРЕСМЕНА
ПРО ДОЛЮ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Під час зустрічі з конгресменом Л. Кофліном (зліва):
Уліана Матуркевич, Віра Андрійчук і Христия Сеник.

Філадельфія (КОНЛПУ). У середу і четвер, 8-го і 9-го квітня н.р. перед відходом 20-членної делегації американських законодавців, яку очолює Джим Райт з Техасу, до Мадриду, а відтак до Києва (два дні), Москви і Закарпаття, члени філадельфійського Комітету Оборони Національних і Людських Прав України, мали зустріч з Лореном Кофліном, конгресменом Пенсильванії, який є членом згаданої делегації.

Конгресмен Кофлін вже довгі роки співпрацює з філадельфійським комітетом. На прохання членів комітету конгресмен Кофлін «допитував» родину Руденків та декілька разів пробував сконтактуватися телефонічно з ними.

Конгресмен поінформував членів комітету, що делегація буде мати зустріч з Володимиром Шербицьким і попросив, щоб члени комітету передали йому список прізвищ дисидентів, які живуть в Києві і з якими він постарався сконтактуватися. Цей список був також переданий голові делегації Джиммові Райтові.

Члени поінформували конгресмена про теперішню ситуацію родини Руденків, Йосифа Терелі та Даниїла Шумука і просили щоб

делегация домагалася, щоб совєти звільнили всіх політв'язнів з табору Перм-36, та дали дозвіл Шумукові і Терелі виїхати на Захід.

Порушені були ще такі справи: консулат в Києві, моряк Мирослав Мелвід, нуклеарна катастрофа в Чорнобилі та Тисячоліття Хрищення України.

Просячи членів комітету, конгресмен Кофлін подякував за передані йому інформації та приобіцяв зустрітись з членами приїзду із Совєтського Союзу.

РАДІОПРОГРАМИ ПРО
ЧОРНОБИЛЬ

Глен Спей, Н. Й. — у неділю, 26-го квітня н.р. у першу річницю нуклеарної катастрофи в Чорнобилі будуть передані дві радіо-програми інформативного характеру для американських слухачів. О год. 9:30 раніо з радіостанції в Монтіселло, на хвилі 97.3 FM Зенон Голубець говорить про чорнобильську катастрофу. О год. 3:30 по полудні, із радіостанції в Ліберті, WVOS, на хвилі 95, FM буде передана програма про Чорнобиль, яку підготували Ярослав Гауер і Єлисавета Геба. Обі програми спонзорують усі місця ві організації.

Філадельфія (КОНЛПУ). Філадельфійський комітет Оборони Національних і Людських Прав України відзначає першу річницю нуклеарної катастрофи в Чорнобилі Панахидою при свічках у неділю, 26-го квітня н.р., о год. 7:30 вечора, тут перед будинком нещадно, при Маркет вул. між 5-ю і 6-ю вулицями у Філадельфії. Панахиду за душі померлих від нуклеарної радіації

відправить о. д-р Митрат Іван Біланчик. Конгресмен Б. Борскі з Пенсильванії обіцяє прибути та разом з українцями відзначити цю трагічну подію.

Комітет надіється на численну участь української громади Філадельфії й околиць, щоб разом з комітетом вшанувати жертв Чорнобиля і тих, які потерпіли від цієї нуклеарної катастрофи.

Панахиду за душі померлих від нуклеарної радіації відправить о. д-р Митрат Іван Біланчик. Конгресмен Б. Борскі з Пенсильванії обіцяє прибути та разом з українцями відзначити цю трагічну подію.

Комітет надіється на численну участь української громади Філадельфії й околиць, щоб разом з комітетом вшанувати жертв Чорнобиля і тих, які потерпіли від цієї нуклеарної катастрофи.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ ВИСЛОВЛЮЄ СУМНІВ
ЩОДО ПІДПISY І. ДЕМ'ЯНЮКА НА ВИКАЗЦІ

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН, тел.). — Ізраїльський експерт в питаннях автентичності документів заявив тут на процесі Івана Дем'янюка у вівторок, 21-го квітня, що він сумнівається щодо автентичності його підпису на виказці з Травнів після дуже ґрунтовної перевірки.

Натомість він ствердив, «на 100 відсотків» правдивість двох інших підписів на виказці — команданта табору Штрайбеля і підстаршини Тойфеля.

Амнос Бецалелі, директор лабораторії державного центру кримінальних упізнань, був покликаний прокураторою до свідчень про виказку, що її Ізраїль отримав від СССР за інтерв'ю американського мільйонера Арманда Гаммера. Це був перший день процесу після 12-денної перер-

ви на свята. А. Бецалелі, який очолює згадану лабораторію від 1977 року, описав в подробицях інструменти, які використовувались в лабораторії, стверджуючи, що ця лабораторія вивірена найбільш модерним устаткуванням і що за 10 років не було ні одного випадку помилкового дослідження. Він їздив до Німеччини і там порівнював підписи Штрайбеля і Тойфеля з іншими ними підписаними документами, і на цій підставі встановив їхню 100-відсоткову автентичність.

Він мав до диспозиції 50 підписів І. Дем'янюка — німецькою, українською і англійською мовами. На підставі дуже ґрунтовної перевірки, однак, Бецалелі знайшов подібність тільки в букві «е», а у всіх інших

значну відмінність, зокрема в буквах «д», «н», «ю» і «к». Тому він, на запит судді Дова Левіна, сказав, що «існує допустима можливість», що цей підпис є підфальшований.

Раніше, коли Бецалелі свідчив про автентичність підписів Штрайбеля і Тойфеля, прокуратор Міхаель Шакед ставив на цій базі встановити автентичність цілої виказки, але суддя Левін відкинув цю пропозицію, заявляючи, що інші аспекти виказки можуть бути фальшиві.

Щодо печаток на знімці, які не сходяться, Бецалелі висунув здогад, що клей під знімкою міг висохнути, і вона відпала, а совєтські «спеціалісти» її не дуже точно прилипили своїм клеєм. Суддя Левін тут висловив сумнів, щоб так неуживажливо поводитись з

тим унікальним і єдиним того роду документом у світі. Бецалелі ствердив, що текст на цих двох печатках, які є ідентичні, є автентичний, хоч на одній з них, в одному слові, букви «н» і «г» є переставлені.

Наступного дня мало початись перепитування обо-роною, а відтак правдоподібно будуть свідчення спеціалістів від паперу і чорни-ла. Оборона має теж своїх спеціалістів з тих ділянок.

Вміжчасі газета «Едіот Ахарамот» помістила відбитку з листи совєтських злочинців, що її знайшов архівар Вільям Турчин з прізви-щем німця Альфреда Білілі-ці і його ідентифікацію як «Івана Грозного». Газета подала також, що В. Турчин мас копії заяв трьох вже мертвих свідків, що Біліліці був «Іваном Грозним» у Трєблінці.

І. Герашенко виступить
в Бавнд Бруку

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — У Провідну неділю, 26-го квітня, присвячену також і першій річниці трагічної катастрофи в Чорнобилі, як повідомляє Митрополіта Канцелярія УПЦ, виступить Ігор Герашенко, чоловік православної церкви і посткі Ірини Ратушинської, який подає дані про що подію. І. Герашенко був у Києві під час катастрофи в Чорнобилі. Його представляв Владислав Метислав на жалобному візиту в Дому Української Культури в год. І-ї пошлюди.

Соборна Архисерейська Св. Літургія відбувається о год. 9:30 ранку, після зустрічі Владислава (9-та год. вранці). Загальна Панахида, в якій візьме участь духовенство

українських церков і яку очолюватимуть Блаженніший Митрополит Метислав, Архископ Антоній, відбудеться о год. 11:30, а в год. 12:30 розпочнеться від-права Панахид над окремими могилами.

Терен довкола Дому Української Культури (в'їзд з Дейвідсон вулиці) призначений для паркування автомобілів за гри дол. віддає. Кожна особа, яка знаходиться на цвинтарі, мусить мати святкову стрічку, ціна якої 1 дол. Гроші з продажу цих стрічок, в першу чергу, будуть вжиті для очищення і впорядкування цвинтаря після Провідної неділі.

Відбулися організаційні збори
Чикагської Округи

Чикаго. Чикагський Округовий комітет відділів УНС відбув організаційні наради 28-го лютого н.р. тут у залі української православної церкви св. Володимира. Зборами проводив голова округи Іван Гавалох, секретарював Роман Припхан. На зборах були присутні члени Головного Уряду: головний представник УНС д-р Іван Фліс, заступник головного представника Мирон Куропас, заступники головного представника Гільєр Пашен і головний контролер Анатолій Дорошенко.

І. Гавалох, відкриваючи збори, заявив, що найважливіша фаза нашої діяльності є перед нами — це започаткування програми професійних продавців забезпечення УНС. Голова дав перегляд досягнень організації ній діяльності в 1986 році і першого місяця 1987 року

висловив признання секретарям відділів, які зорганізували п'ять або більше нових членів в 1986 році. Потім І. Гавалох сказав, що головною точкою цих зборів було — представити всім секретарям Стефана Я. Богача, який з 1-го лютого н.р. перебрвав обов'язки обласного репрезентанта УНС-Союзу на Чикаго й околиці. Заступник головного представника М. Куропас підкреслює бажання С. Богача присвятити праці для УНС, називаючи його амбітним, серйозним, кваліфікованим для такого роду праці, а передусім — українцем. Заступниця головного представника Г. Пашен додала, що УНС збільшив фінансові фонди на організаційний департамент, бо будуть наймати на працю професійних продавців забезпечення в збільшеному числі. А. Дорошенко привітав С. Богача, сказав, що після 12 років Чикаго наразі має професійного агента для продажу забезпечення, що є позитивним вищем.

Потім промовляв д-р І. Фліс, головний представник який ствердив, що УНС-оюз крокує впевнено вперед. У своєму слові д-р І. Фліс висловив нову систему обз-

(Закінчення на стор. 8)

КОНЦЕРТ У ЛМКЛЮБІ

Нью Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що тут у п'ятницю, 24-го квітня н.р., о годині 7-й вечора, при 136 Друга авеню, відбудеться концерт музики на бандури віртуоза цього інструменту с.п.п. д-ра Зиновія Штокалка, на його власних звукозаписах. Вступне слово, пояснення і технічне оформлення інж. Лева Майстрєнка.

історію українського кобзарського мистецтва з XVI сторіччя. У розмовах з Лідією та Миколою Чорними, як теж із Ксенією Іовник, К. Белліто дістав точні пояснення про пов'язання кобзарського мистецтва з історією України і про заборону кобзарських дум в Україні під окупацією совєтської влади.

Саме тому — закінчує автор свою статтю — бандура стала так любимою та популярною інструментом серед українських імігрантів.

Н. Дмитріюк, яка тепер всещільно присвячується музиці кобзарському мистецтву працювала впродовж одного року, як асистент редактора в «Українському Тижневику».

Н. Дмитріюк з бандурою

КОНЛПУ відзначити річницю
катастрофи в Чорнобилі

Філадельфія (КОНЛПУ). Філадельфійський комітет Оборони Національних і Людських Прав України відзначає першу річницю нуклеарної катастрофи в Чорнобилі Панахидою при свічках у неділю, 26-го квітня н.р., о год. 7:30 вечора, тут перед будинком нещадно, при Маркет вул. між 5-ю і 6-ю вулицями у Філадельфії. Панахиду за душі померлих від нуклеарної радіації

відправить о. д-р Митрат Іван Біланчик. Конгресмен Б. Борскі з Пенсильванії обіцяє прибути та разом з українцями відзначити цю трагічну подію.

Комітет надіється на численну участь української громади Філадельфії й околиць, щоб разом з комітетом вшанувати жертв Чорнобиля і тих, які потерпіли від цієї нуклеарної катастрофи.

Панахиду за душі померлих від нуклеарної радіації відправить о. д-р Митрат Іван Біланчик. Конгресмен Б. Борскі з Пенсильванії обіцяє прибути та разом з українцями відзначити цю трагічну подію.

Комітет надіється на численну участь української громади Філадельфії й околиць, щоб разом з комітетом вшанувати жертв Чорнобиля і тих, які потерпіли від цієї нуклеарної катастрофи.

К. ЛІННАСА ДОСТАВИЛИ
ДО ЕСТОНІЇ

Москва. Совєтське пресо-ве агентство ТАСС повідомило, що наслідно депортованого із З'єднаних Стейт Америки до комуністичної імперії Карла Ліннаса, естонця, якому Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) Департаменту справедливості закидало співучасть у воєнних злочинах, які він закрив під час отримування американського громадянства, привезли до Талліну, столиці Естонії, де відбувається перегляд його засуду з 1962 року. Як відомо, в цьому році совєтський так званий суд засудив Ліннаса у відсутності до смертної кари за те, що він нібито був командантом одного з концитаборів в Естонії Тарту, де займався вбивствами жителів інших, призначених гетлі-ривцями на знищення.

В окремому повідомленні ТАСС, базованому на розмові з головним прокуратором СССР говориться, що Ліннас, чи хтось в його імені вніс прохання про помилування, але у випадку такого роду злочинів, яких він, мовляв, допустився під час Другої світової війни, Ліннаса, правдоподібно покарають смертю, тобто головна прокуратура і Верховна Рада СССР залишає в силі вже винесений в 1962 році вирок смерті.

Раніше представник міністерства закордонних справ Геннадій І. Герасимов заявив, що К. Ліннасові надано можливість виступити до голови Президії Верховної Ради СССР, але засуд смерті винесла найвища судово-інстанція в Естонській ССР, тобто найвищий суд і тому тепер тільки ця інстанція має право потвердити своє раніше рішення або наново переглянути справу Ліннаса. З ін-

формації ТАСС не можна було зробити висновку, чи Ліннаса судив військовий чи цивільний суд в 1962 році.

Представники життєвих організацій ЗСА, а також життєві «люб'ї» в Білому Домі, Сенаті Республікантів і Сенаті, з допомогою ОСІ, яке базує свою працю на «документах» КГБ, настоювали на депортації Ліннаса якраз до Совєтського Союзу, а не до іншої країни, як не спочатку пропонував генеральний прокуратор ЗСА Едвін Міз кажучи, що свободолюбна країна не може з легкої руки видавати людей на видиму смерть, тим більше, що К. Ліннас вже був засуджений на смерть і проти нього вєсь час велася в СССР непереривна кампанія.

Очевидно, всякі аргументи балтійських груп і американських поміркованих політиків не мали впливу на розбурхані пристрасті згаданої групи.

Також ТАСС й інші совєтські засоби масової інформації, змінивши тої своєї пропагандистської кампанії проти ЗСА, заповідаючи тісну співпрацю СССР з американською судовою системою, «яка дала докази, що спільною співпрацею можна буде притягнути до кримінальної відповідальності також інших воєнних злочинців».

Деякі розважачі коментатори вже починають звертати увагу на помилки, яких допускається американська державна система у відношенні до комуністичної імперії, яка зуміла закодифікувати деякі своїми «мирними ініціативами», «добросовісною» «ласністю» «мисливською пропагандивною кампанією та шпигунством на території ЗСА.

В АМЕРИЦІ

ПОЛІТИЧНІ КОЛЮМНІСТИ Ровленд Еванс і Роберт Новак, відомі своєю обізнаністю в закулісних Вашингтонських справах, пишуть в газеті «Нью Йорк Пост», що сенатор-республіканець Роберт Дол, який добився номінації кандидатом на президента, якщо буде номінований, то, можливо, запропонує професорові Джорджаванського університету Джіні Киркпатрик стати кандидатом на віцєпрезидента. Р. Еванс і Р. Новак відзначають, що в питаннях внутрішньої політики Дж. Киркпатрик дотримується поміркованих поглядів, але у справах зовнішньої вона є консервативних поглядів і швидко підтримує політику Р. Регена.

СЕНАТОРИ-ДЕМОКРАТИ внесли на розгляд резолюцію, в якій пропонується створити пост секретаря департаменту боротьби з наркотиками. Біллі Ді оглошес, що виступить проти такої пропозиції. «Якщо сенатори проголосують за, то я пораду Президенту реагувати так само, як і в минулому, — накласти вето, — сказав Гері Бавер, дорадник Президента у внутрішніх справах. Ми вже маємо людину, яка відповідає за проведення боротьби з наркотиками. Це — Президент». 27-го березня президент Роналд Реген видав наказ про створення Крайової ради у боротьбі з наркотиками. До її складу входить багато високопоставлених чинників. Цей секретар Департаменту справедливості Едвін Міз, і секретар Департаменту охорони здоров'я Отіс Бовен, і представники федерального управління в справах боротьби з наркотиками. Біллі Ді вважає, що створення спеціального департаменту лише ускладнить координацію дій всіх причетних до проблеми організації.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН настрійний оптимістично щодо перспективи укладення договору про роззброєння з Совєтським Союзом. «Я думаю, що є причини до надії. Перший раз за довгі роки з'явився совєтський лідер, який дійсно хоче звільнити світ від зброї», — сказав Президент репортерам. Цього тижня Р. Реген відбуде спочатку нараду з лідерами Конгресу, а потім почнеться одні думками з лідерами країн-союзниця. Темою розмов, зустрічей і переговорів буде ліквідація в Європі ракет з нуклеарними боеголовками. Європейські союзники ЗСА відкрито висловлюють свої побоювання у зв'язку з величезною перевагою країн Варшавського Пакту щодо звичайних видів зброї, — танків, артилерії, літаків тощо. В той же час серед багатьох законодавців панує оптимізм у відношенні до переговорів. Вважають, що якщо після консультацій з союзниками ЗСА прийнуть до заключення про можливість підписання договору з СССР, то угода може бути підписана уже в цьому році. В тому випадку совєтський лідер Міхаїл Горбачов прибуде в З'єднані Стейти Америки для її підписання.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ПРЕЗИДЕНТ Роналд Реген підняв тариф на рад виробів японської електронічної промисловості, що імпортується в З'єднані Стейти, до Токіо прибули полагоджувати відносини між двома країнами американські торговельні представники, а у Вашингтон прибули високопоставлені японські ділячі. У понеділок, 20-го квітня, віцєпрезидент Джордж Буш прийняв колишнього японського міністра закордонних справ Сінтаро Абе. Після їх розмови Дж. Буш зустрівся з репортерами і сказав, що, на його думку, суперечка з Японією з приводу торговельних тарифів може бути в скорому часі полагоджена. У понеділок ЗСА попередили Південну Корею про можливі заходи у зв'язку з величезним торговельним дефіцитом ЗСА у двосторонній торгівлі.

КООПЕРАТИВНА ТРИБУНА

КВІТЕНЬ 1987
Ч. 3

Видає: ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)
2351 West Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622

Редагує: ТАМАРА ДЕНИСЕНКО

ЩО ЗА ПРИЧИНА?

Дмитро Григорчук

чим кооперативам; навіть кредитові картки наших кооператив є оцінка 4% танші.

А як із позичками? Тут вже не можна й порівнювати! У кожній кооперативі кредитова позичка має багато кращі відсотки, вигідніші рати, своє виробництво у разі потреби. Чому ж так мало користає?

Наші кооперативи видають оцінку пів мільйона дол. річно на громадські цілі. Якщо б ми подвоїли членство, тоді датки автоматично збільшилися б до мільйона дол. річно. Не забуваймо, що бюджет усіх громадських надбудов не перевищує більше, як — 600,000 дол. Збільшуючи наше кооперативне членство ми заробили б самі в себе і для себе. У нас були б фонди на культурно-освітні цілі, молодечі, релігійні і т.п.

На наших очах відбувається асиміляційний процес, котрий можна здержати, або щонайменше сповільнити тільки за посередством „я“ (гордості) серед молодшої генерації, за планним самопочуття відданості своїм батькам, та почуттям приналежності до своєї громади.

В останні 30-ти роках кредитівки перевищили банки своїми послугами. Жадний банк не платить такої високої дивіденди, як кредитівка; жадний банк не дає безплатного життєвого забезпечення своїм членам; жадний банк не видає безплатних чеківих конт. Жадний банк не рівняється своїм „услугам кредити-

ПІЗНАЙМО УКРАЇНСЬКУ ФЕДЕРАЛЬНУ КООПЕРАТИВУ „САМОПОМІЧ“ У КЕРГОНКСОН, Н.Й.

Сидять від ліва: Г. Мокляк — голова кред. ком., М. Василік — голова, М. Бодлак — заст. голови, Вол. Тутка — член дирекції; стоять від ліва: Т. Васюта — член контр. ком., С. Яц — працівник канцелярії, Д. Слободян — член кред. ком., М. Гайдич — член контр. ком., Р. Гаврилюк — секретар дирекції, М. Оприско — скарбник, М. Рубин — голова контр. ком., бракує на знімці: Д. Стасюк — член кред. ком., Я. Гавур — член дирекції, Р. Мороз — член контр. ком.

В середині 70-их років на Гадсонській долині в Нью Йорському Стейті, де розгосподарились оселі „Союзівка“ і „Сумівка“, все більше і більше почали оселятись українці (переважно в пенсійному віці), котрі залишали великі міста та шукали заслуженого відпочинку.

В 1975-му році за ініціативою Григорія Мокляка і інших громадян було організовано Українське Товариство „Самопоміч“. Працюючи в Самопомічі, цей ентузіаст, Г. Мокляк, почав збирати підписи-декларації для оснування Кредитової Кооперативи. Спонсором стала „Самопоміч“, а активні громадяни, Г. Мокляк, О. Смішків, В. Ленець, Д. Слободян, О. Галандюк, Ольга Савчук та М. Василік стали першими, що підписали чартер для ведення кредитівки.

Згодом приступили до них директори „Союзівки“ Вол. Квас, Р. Олесницький, М. Оприско та Ольга Денисенко.

Дня 6-го серпня 1976 року одержано чартер ч. 22477 і по закону до 60-х років Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Кергонксоні розпочала свою працю. До першої дирекції увійшли: О. Смішків — голова; В. Ленець — заст. голови; О. Галандюк —

скарбник; О. Денисенко — секретар; М. Оприско — член.

До Кредитової Комітету увійшли: Г. Мокляк, Д. Слободян, В. Квас, а до контрольного комісії: М. Василік, О. Савчук, Р. Олесницький.

На перших зборах брало участь понад сорок громадян. Перший рік праці був не легкий. Не було відповідного приміщення, а шевські вклади були малі і впливали повільно.

Другі загальні збори відбулись в березні 1978 року. Місяць пізніше з посту голови дирекції зрештитував О. Смішків. Його місце по закону перебрав заступник голови — М. Василік. В той час на шевські вклади було \$80,000. У травні 1978 року з причини здоров'я уступила секретарка О. Денисенко і дирекція докоопувала двох нових членів — Ф. Савчура та Льюїса Савеську. Дирекція запланувала новий спосіб організування членів, поєднати весь час працювати без винагороди і тим самим підняти спроможність дії кооперативи.

Гепер кредитівка має 400 членів, а сума вкладів на кінець грудня сягнула \$3,000,000. Приміщення кредитівки покищо скромне, але виглядом вже нагадує фінансову установу і

знаходиться в самому Кергонксоні, де в околиці живе поважне число українського люду, а що найважливіше, близько Союзівки, СУМівки, оселі ОДУМ та інших українських осель і підприємств.

Покищо кредитівка відкрита тільки два дні в тиждень:

середу і суботу
11:00 3:00
Тел.: (914) 626-2938

Для членів кредитівки має однакові шери, сертифікати, на яких квартальне платиться пересічно 7% та догідні позички на різні цілі і потреби.

Членами кредитівки можуть стати люди українського походження, споріднені з українцями через суїпружні зв'язки і їхні родини, котрі стали членами бази (common bond) кредитівки „Самопоміч“.

Дотеперішні успіхи Кредитової Кооперативи в Кергонксоні завдячуються працьовитості її управи та членам, котрі протягом десяти років віддали і без винагороди працюють для її добра.

Дальший успішний ріст і розвиток української „Кредитівки“ залежатиме від розуміння і співпраці всіх українських громадян околиці Кергонксон та постійного зросту членства. Ставайте членами!

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ „ДНІПРО“ ВІДБУЛА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 1-го ЛЮТОГО 1987 р.

У просторій читальні Українського Народного Дому „Дніпро“ при — 562 Дженсі Вул., Бофало, Н.Й. відбулися річні відчитно-виборчі збори Кредитової Спільки „Дніпро“, на які прибуло оціночно 150 членів. Даша Процик — голова провадила збори, а управитель — Михайло Михаськів представив фінансовий стан кредитівки, який виказує 4,248,660 доларів капіталу і 3,250,544 доларів ульокваних в позичках. Від 1963 р. кредитівка дає членам корисні послуги, різні ощадністі контр. безпосередні вклади (Direct deposit) та позички на всілякі потреби, а особливо на закуп авт і домі.

До складу керівних органів увійшли: Даша Процик — голова, Теодор Лехман — заступник, Роман Конопський — заступник, Ми-

хайло Михаськів — управитель/скарбник, Михайло Лісевич — писар (англ.), Ярослав Білий, Іван Вороняк, Юлія Блендонога, Мирослав Маланяк, Петро Тютюнник, Василь Пристайко, Ганя Турик, Наталя Крупа — члени. До Кредитового Комітету увійшли: Тадей Михаськів — голова, Ігор Мороз, Павло Бандрівський — члени; до Контрольної Комісії: Богдан Юрків — голова, Леся Місочок, Галя Турик — члени.

В ім'я ЦУКА, Тамара Денисенко, редактор „Кооперативної Трибуни“ привітала учасників зборів закликаючи членів кредитівки „Дніпро“ до активної співпраці, щоби їх кооператива росла фінансово, чинило і служило всій українській спільноті на терені м. Бофало й околиці.

ДЕЩО ПРО ІНВЕСТИЦІЇ

Продовження з ч. 2.1/16/87

Розглядаючи можливість інвестицій для пересічної людини ми побачили, що одним з найвигідніших засобів, це — вартісні папери (securities), а саме, облигації і бонди (debentures, bonds), та уділи чи акції корпорації (shares of stock).

Пригляньмося шпершу облигаціям і бондам. Вони є посвідками кредиту чи задоволення. Різняться вони від звичайних, індивідуальних позичок, тим що цього рода позички є репрезентовані посвідками — документами якими можна торгувати, це значить купувати чи продавати їх, в умовах зорганізованого ринку, де стрічаються всі потенційні покупці й продавці, і де кожчасно можна зразу довідатися по якій ціні можна дартісні папери набувати чи продавати. Це дає вартісним паперам велику ліквідність, задовольняючи одну з головних інвестиційних цілей.

Заки будемо аналізувати яким інвестиційним ціллям облигації чи бонди можуть служити, пригляньмося як форми вони можуть мати, та хто буває довжником.

Головна різниця між облигацією в бондом є, як цей довг забезпечений.

Облигації, при випуску, означають час і спосіб сплатення, а за сплатення відсотків до того часу рудити тільки кредитова сила довжника. Практично, це значить що в разі неспроможності врітеля вив'язуватися зі своїх зобов'язань, виставити облигацій (debentures) трактується на рівні з іншими врітелями даного довжника. В разі банкрутства (bankruptcy) коли не стає середників на сплату всіх довгів, виставити облигації можуть одержати тільки частину номінальної вартості своїх облигацій.

Властители бондів, з другого боку, є забезпечені врітелями (secured creditors), бо за сплату бондів рудити гіпотека (mortgage), звичайно на нерухоме майно довжника-корпорації, а не раз і на все, рудоме і нерухоме майно (floating mortgage). Це сильно зменшує правдоподібність втрати в разі банкрутства, бо виставити бонди мають першенство перед іншими врітелями на майно, що служить як запорюка.

Бонди, а також облигації, на підставі умови випуску, дають не раз і їхнім власникам право перебрати управу корпорації, коли вона зальяєся зі своїми зобов'язаннями. (продовження буде)

Др. Юліан Зайняк
Подано відповідні англійські технічні вислови, щоби улегшити читачам користуватися англійськими джерелами.

ПАН КАВАЛЕР ОЖЕНИВСЯ, ВЗЯВ ПІД РУКУ ЖІНКУ. ПРИЙШОВ З НЕЮ І ЗАПИСАВСЯ В НАШУ КРЕДИТИВКУ

ДЕЩО ПРО КРЕДИТИВКУ „САМОПОМІЧ“ У ПІТСБУРГУ

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ на Західню Пенсильванію із осідком у Пітсбургу, Па. — це одна із наймолодших наших кредитівки. Цього року минає 13 років як члени основних одержали чартер. 7-го лютого 1974 р. та взялись до організаційної та освітлюючої праці, у досить несприятливих умовах, серед розділеної та збайдужілої громади. В короткому часі майно зросло із початкових 45 дол. до 3 1/2 мільйона доларів, а членство вже досягає 700. Будучим є теж факт, що кредитівка об'єднує всіх: новоприбулих і тут народжених, католиків та православних, молодих і старших, і також є відкрита для наших братів — Закарпатських Русинів.

Особливо відрадним явищем є здоровий ріст кооперативу в 1986 році, коли капітал зріс на 654,000 доларів, себто на 23%. Хоч тільки 17% у минулому році було у формі позичок, на будуче кооператива буде прикладати всіх зусиль поширити свою позичкову діяльність а головне ульокувати більше своїх фондів у моргеджові позички.

Поширені години урядкування:
середу від 1 — 3 пп.
п'ятниця від 6 — 8 веч.
субота від 10 — 12 р.
у новому приміщенні при:
95С — Сьомої вулиці,
Тел.: 481-1865

дадуть змогу ще краще обслуговувати членів у їх фінансових потребах.

Ukrainian Fraternal
Federal Credit Union
Post Office Box 185
Boston, MA 02132
(617) 325-4192

Ukrainian Selfreliance Hartford
Federal Credit Union
961 Wethersfield Avenue
Hartford, CT 06114
(203) 247-4714

Ukrainian-American
Credit Union
1681 N.E. 123 Street
North Miami, FL 33181
(305) 233-8524

Ukrainian Credit Union
4315 Melrose Avenue
Los Angeles, CA 90029
(714) 995-0158

Ukrainian Credit Union
Post Office Box 11183
Milwaukee, WI 53211-0183
(414) 647-2950
(414) 646-3087

Self Reliance (Newark, NJ)
Federal Credit Union
734 Sanford Avenue
Newark, NJ 07106
(201) 373-7839
(201) 373-4494

ТАІСА КОРЧИНСЬКА НОВА УПРАВІТЕЛЬКА КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ У ПІТСБУРГУ

Рада Директорів іменуєвала Таісу Корчинську на пост управительки (manager) Кредитової Кооперативи. Від 1975-го року вона була одною із директорів виконуючи обов'язки секретаря Дирекції. На новому пості буде координувати всі прояви діяльності Кооперативи і даватиме членам інформації та поради що до всіх справ, які торкаються послуг кредитівки.

Рада Директорів запрошує всю українсько-американську громаду околиці Пітсбургу відвідати нове бюро кооперативу при: 95 South Seventh Street, Pittsburgh, PA 15203, та познайомитися особисто із управителькою — Таісою Корчинською.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦУКА у днях 29-31 травня 1987 р у Пітсбургу

П'ЯТНИЦЯ, 29. травня
• Реєстрація і товариська зустріч
• Початок о год. 5-й пообіді

СУБОТА, 30. травня
• Фінансова аналіза кооператив
• Поширення услуг членам
• Інвестиційний траст
• Фінансове планування
• Засідання Ради Директорів
• Бенкет (з участю пітсбурзької громади)

НЕДІЛЯ, 31. травня
• Служба Божа
• Відвідини міста Пітсбург
• Спільний полуденок (brunch) у церковній залі

FRIDAY, May 29
• Registration begins at 5:00 P.M.
• Social gathering and buffet

SATURDAY, May 30
• Financial review
• Expanding member services
• Investment trust
• Financial planning
• Board of Directors meeting
• Banquet (members of Pittsburgh community attending)

SUNDAY, May 31
• Divine Liturgy
• Tour of Pittsburgh
• Brunch in church hall

U.N.C.U.A. CONFERENCE
May 29-31, 1987
Parkway Center Inn
875 Greentree Road
Pittsburgh, Pennsylvania

ПРОТОКОЛ 31-ОЇ ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ГОТЕЛІ ГАС-РІДЖЕНСІ В ДІРБОРН, МИШ. В ДНЯХ ВІД 26-ГО ДО 30-ГО ТРАВНЯ 1986 РОКУ

(11)

СЕРЕДА, 28-го травня, 1986 р.
Рання сесія — год. 9:30 рано.

Сесію відкрив і нею проводив голова Президії Леонід Філь. Молитву провів о. протопресвітер Степан Білак.

Леонід Філь попросив голову Статутної Комісії здати звіт із пропонування змін до статуту УНС.

11. ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ, ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Ярослав Білак подав склад Статутної Комісії: Гелен Словик, Зеновія Заришча, Роман Припхан, Григорій Жеребняк і Ярослав Білак. Ствердив, що коли не було одностайності відносно деяких справ, Комісія вирішувала справу більшістю голосів. Свій вступний звіт, він подав теж англійською мовою. В подальшому сказав, що Комісія одержала 16 пропозицій змін статуту, які вона розглянула і вирішила вибрати з них три та представити їх делегатам Конвенції до затвердження. Для цього потрібно двох третин голосів усіх управнених до голосування. Після вичерпної дискусії, голосовано за кожну поправку окремо, а тоді прийнято наступні дві поправки до статуту УНСОюзу:

1. До точки 52 — поправка до статуту, яка була прийнята 30-ою Конвенцією, додати наступні слова: „ПІД УМОВОЮ, ЩО ПЕРЕНЕСЕННЯ ТАКИХ, НІКОМУ НЕ ВИПЛАЧЕНИХ ФОНДІВ, ЯКИХ ВИПЛАТИ НІХТО НЕ ВИМАГАВ, НЕ СУПЕРЕЧИТЬ ВІДНОСНОМ СТЕЙТОВИМ АБО ФЕДЕРАЛЬНИМ ЗАКОНОМ“.

2. До статті ч. три, точка 32 додати після четвертого, існуючого параграфу: „ГОЛОВНИЙ УРЯД Є УПОВНОВАЖЕНИЙ ПОКЛИКАТИ РАДУ ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В КАНАДІ, ЯКА ВЕСТИМЕ ДІЯЛЬНІСТЬ УНСОЮЗУ ПІД ЮРИДИКЦІЄЮ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ. ЦЯ РАДА ПОВИННА МАТИ СВОЮ КАНЦЕЛЯРІЮ І БЮДЖЕТ З КАНАДСЬКИХ ФОНДІВ, ЩО МАЮТЬ БУТИ ДЕПОЗитовані НА Окремі КОНТИ В КАНАДІ ЦИМ КОНТОМ РОЗПОРЯДЖАЮТЬСЯ СВОЇМИ ПІДПИСАМИ УРЯДОВЦІ, ЩО ЇХ НАЗНАЧАЮТЬ РАДА ДИРЕКТОРІВ І ЯКІ БУДУТЬ ВІДПОВІДАЛЬНИМИ ПЕРЕД ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ ЧЕРЕЗ ГОЛОВНОГО ДИРЕКТОРА ДЛЯ КАНАДИ“.

На нараді прибула Надія Комарницька-МкКоннел.

Евген Іванців представив Надію Комарницьку-МкКоннел і сказав, що вона буде директором бюро Комітету Оборони Української Спільноти, що постав при УНСОюзі. Бюро буде відкрите у Вашингтоні. Сказав, що Надія К. МкКоннел є активною в американському політичному житті, а теж і в українській громаді. Вона вже втручається в Конвенції УНСОюзу — під час 30-ї Конвенції в Рочестері, вона була членом ескорти заступника президента Америки Джорджа Буша в часі його участі в згаданій Конвенції.

Надія Комарницька-МкКоннел привітала делегатів, а тоді подала англійською мовою, чому, на її думку, конвенції є мати таке бюро у Вашингтоні: по перше для того, щоб задержати українсько-американську ідентичність і зберегти українську спадщину, щоб „наші діти і дітям наших дітей були горді на свою українську спадщину...“ Сказала, що є велика нагілка на українство і на українців і подала засоби, яких треба вживати, щоб це побороти.

Д-р Іван О. Флис, головний передсідник УНС підкреслює, що Головний Екзекутивний Комітет є дуже задовольнений з того, що Надія МкКоннел погодилася прийняти пост директора Вашингтонської Канцелярії та подякував їй за це.

СЕРЕДА, 28-го травня 1986 р.
Пополуднева сесія — год. 2:45 по пол.

Леонід Філь, голова Президії Конвенції, відкрив сесію і нею проводив.

Володимир Винницький (239) сказав, що до Статутної Комісії було внесені письмові прохання змінити прийняту на 30-ій Конвенції УНС точку статуту, яка говорила про те, що пост головного організатора з дня 1-го липня 1986 р. не є виборний, а наслідний. Коли він запитався, чому Статутна Комісія не взяла їхнього листа до уваги і не обговорювала тієї справи на пленумі Конвенції, одержав відповідь, що Статутна Комісія взагалі тієї справи не розглядала. З огляду на те, він звертається до Конвенції, як до найвищої інстанції з проханням обговорити цю справу і винести відповідне рішення.

Леонід Філь сказав, що точка 132 статуту УНС, яка відноситься до змін статуту каже: „Статут Союзу може бути змінений або поправлений на Звичайній або Надзвичайній Конвенції, скликаній в тій цілі, не менше, як двома третинами голосів делегатів усіх Відділів, під умовою, що всі пропонувані зміни подані на письмі, підписані одним, або більше членами Статутної Комісії і припоручені в звіті тої ж Комісії до вирішення Конвенції. Зміни, якщо інакше не поставлено, входять в життя першого липня, що наступає по Конвенції“. Цю точку статуту він прочитав теж і англійською мовою.

В. Винницький (239), в імені підписаних на згаданому листі делегатів, далі вимагав, щоб ту справу розглянули на цій Конвенції і щоб рішення винесли делегати, а не передсідник Конвенції.

Д-р Богдан Футей (240) дав внесення, щоб суспендувати процедуру статуту, яка зобов'язує, а на це треба мати дві третини голосів усіх делегатів, управнених до голосування. Якщо буде дві третини голосів, тоді можна буде обговорювати справу, щоб домогтися В. Винницький в імені підписаних делегатів.

Тимко Бутрей (164) підтримав пропозицію д-ра Б. Футей.

Леонід Філь попросив членів Верифікаційної Комісії, щоб були готові рахувати голоси, а тоді зарядив голосування над тимчасовим завішенням 132-гої точки статуту для

того, щоб можна було поставити внесок, щоб Статутна Комісія розглянула внесок, який поставив делегат 239-го Відділу, Володимир Винницький. За тим, щоб суспендувати 132-гу точку статуту було 173, отже не було двох третин голосів і внесок перетав.

Т. Бутрей (164) запропонував і висловив сумнів відносно правильного почислення голосів і вимагав поновного голосування.

Ярослав Білак (432) підтримав свого передбесідника кажучи, щоб зробити це задля того, щоб делегати не мали ніякого сумніву відносно правильного висліді голосування.

Степан Чума (361) запропонував, щоб голосувати бальотами.

Леонід Філь, передсідник Конвенції заявив, що Президія Конвенції, як теж правний дорадник вважають, що немає причини повторювати голосування і закрити дискусію в тій справі.

Леонід Філь попросив голову Виборчої Комісії, Миколу Бобечку, щоб вивисив процедуру правиборів на членів Головного Уряду, а після зарядив голосування.

Після цього він попросив головного організатора УНС до слова.

ВІДНАЧЕННЯ СОЮЗОВЦІВ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ ЧЛЕНІВ

Степан Гавриш з приємністю підкреслює, що багато делегатів відгукнулися на заклик Головного Екзекутивного Комітету, щоб до часу 31-ої Конвенції придбати 1,000 нових членів. Деякі з них, коротко, перед Конвенцією, переслали до Головної Канцелярії аплікацій нових членів, а інші привезли їх на Конвенцію. Він подав одних і других: головний радник Василь Пастушок 24 аплікації на суму \$85,000, голова Округу Пасейк Іван Хомко — 14 апл. на суму \$44,000, гол. радник Василь Ділюк — 11 апл. на суму \$31,000, Гавриш Мисків (407) — 7 апл. на суму \$17,000, Осипа Михайленко (388) — 6 апл. на суму \$13,000, Михайло Криха (237) — 6 апл. на суму \$24,000, Тарас Сливинський (59) — 5 апл. на суму \$15,000, гол. радник Андрій Джула — 10 аплікацій на суму \$18,000, Петро Когут (56) — 5 апл. на суму \$5,000, Гелен Сенедж (274) — 5 апл. на суму \$7,000, Іван Бриский (323) — 4 апл. на суму \$4,000, Гелен Словик (7) — 4 апл. на суму \$4,000, Дмитро Мушастий (288) — 4 апл. на суму \$14,000, Теодор Дула (163) — 8 апл. на суму \$25,000, Богдан Олексинський (216) — 4 апл. на суму \$12,000, Василь Шаран, голова Торонто-Окської Округи — 4 аплікації на суму \$65,000, Григорій Гіна (370) — 3 апл. на суму \$3,000, Володимир Винницький (239) — 3 апл. на суму \$20,000, Іван Сірик (114) — 3 апл. на суму \$7,000, Василь Ештушенко (422) — 3 апл. на суму \$12,000, Ірена Шерба (173) — 3 апл. на суму \$50,000, Микола Велич (317) — 3 апл. на суму \$3,000, Іван Білика (42) — 3 апл. на суму \$3,000, Андрій Маринюк (368) — 3 апл. на суму \$15,000, Ольга Бережан (114) — 3 апл. на суму \$4,000, Марія Гаврус (127) — 3 апл. на суму \$7,000, Леон Гірник (206) — 12 апл. на суму \$150,000, Петро Тарнавський, голова Філадельфійської Округи — 8 аплікацій на суму \$24,000, Михайло Ніч (397) — 2 апл. на суму \$4,000, д-р Олег Волянський (88) — 2 апл. на суму \$4,000, Василь Стефурин, голова Округового Комітету Вілкс Бері — 2 апл. на суму \$7,000, Ірина Русак (217) — 2 апл. на суму \$10,000, Віра Баніт (473) — 2 апл. на суму \$15,000, Мирон Грох (461) — 3 апл. на суму \$3,000, Мирон Крамарчук (385) — 2 апл. на суму \$6,000, Михайло Каркоць (345) — 1 апл. на суму \$5,000, Адам Цідин (55) — 1 апл. на суму \$5,000, Микола Шеремета (70) — 1 апл. на суму \$5,000, Аннабелла Боровишча (230) — 1 апл. на суму \$1,000, Федір Петрик (362) — 4 апл. на суму \$5,000, Стефанія Гаврилак (88) — 3 апл. на суму \$3,000, проф. Василь Лучків (16) — 1 апл. на суму \$1,000, Михайло Захарко (349), голова Округу Перт Амбой — 2 апл. на суму \$15,000, Юлія Демчук (76) — 1 апл. на суму \$2,000, Юрій Данилів (153) — 1 апл. на суму \$80,000, д-р Іван Серап (86) — 2 апл. на суму \$2,000, Віра Боцюрків (492) — 1 апл. на суму \$5,000, Софія Юнік (112) — 1 апл. на суму \$1,000, Юлія Гуглик (259) — 1 апл. на суму \$1,000, Анна Бурій (402) — 1 апл. на суму \$2,000, Володимир Сенсак (371) — 1 апл. на суму \$5,000, Петро Тимків (458) — 2 апл. на суму \$4,000, Олександр Ковальчук (460) — 4 апл. на суму \$4,000, Марія Весіла (336) — 1 апл. на суму \$1,000 і Августин Рудник (257) — 1 апл. на суму \$1,000. Разом одержано на Конвенції 188 аплікацій нових членів, а до Головної Канцелярії наспіло 80 аплікацій.

Ствердив, що по кінець квітня 1986 р. приєднано 590 нових членів. Від делегатів одержано 258 нових членів, тобто дотепер приєднано 848 нових членів. Заклик, щоб до часу Конвенції придбати 1,000 нових членів не увінчався успіхом. Висловив надію, що після Конвенції кожний делегат таки приєднає декілька членів. При тому сказав, що сума забезпечення тих аплікацій, які переслали йому на Конвенції виносила \$1,200,000. Підкреслює, що перший раз в історії УНСОюзу була нагода створити Клуб Мільйонерів — його членами б не Нестор Олесницький, який забезпечив членів на суму \$1,069,000 і Степан Гавриш на \$1,234,000. Склад подяку всім тим делегатам, які відгукнулися на листа-заклик і приєднали членів.

Відзначено Андрія Джулу, одного з найдавніших головних радних УНС — був ним вісім років; а тепер кандидат 9-ий раз. Члени Екзекутиви вручили йому 2 томи Енциклопедії Українознавства.

Нагороджено золотими перстнями з емблемою УНСОюзу трьох головних радних, які на протязі останніх чотирьох років, які і перед тим віддали багато праці УНСОюзові. Ними були: Василь Пастушок, Роман Татарський і Володимир Гаврилак.

Після цього С. Гавриш передав пляжети-відзначення головам тих Округових Комітетів, які на протязі чотирьох років виконали квоти членів на 100 відсотків або більше: Першу нагороду одержала Округа Вунсакету, яка на протязі чотирьох років виконувала квоту членів на більше як 100 відсотків. Головою Округи довгі роки був Леон Гардін. Під цю пору її очолює Алік Худолій. Наступну нагороду одержав Петро Тарнавський, голова Філадельфійської Округи, яка на протязі 22 років була чемпіоном, бо прислудувала кожного року бляху чотирьох нових членів. Третю нагороду одержала Округа Вілкс Бері, яку очолював довгі роки мгр Роман Дяків, а тепер перебрав головування Василь Стефурин. Четверте місце здобула Округа Шамокіну — колишня УНСОюзу. Свій здобуток Округа завдячує секретареві 242-го Відділу Йосифу Чабанові, який кожного року приєднував найбільше число членів. Головою Округи є Тимко Бутрей.

В подальшому С. Гавриш підкреслює важливість підняття секретарських курсів. Ці курси є незаперечною konieczністю. Представив делегатам трьох секретарів, які після відбуття таких курсів стали чемпіонами — членами Клубу Заслужених Союзців, тобто приєднували на протязі року 25 і більше нових членів, а то: Степан Припхан — 62 членів, Григорій Гавришків — 44 членів і Олександр Ковальчук — 38 членів. Всі вони одержали чесні пляжети. Степан Гавриш висловив їм GRATULACIJS, а три тому подякував усім секретарям за довголітню співпрацю. Висловив теж подяку довголітній секретарці Організаційного Відділу Марії Савчак за співпрацю і доміч у його нелегкій праці.

Леонід Філь, голова Президії, поінформовав, що у Конвенції беруть участь 79 жінок — делегаток, що включає 9 жінок-членок Головного Уряду УНСОюзу і його Чесних членок.

На тому Л. Філь закрав вечірню сесію. Год. 5:15 веч. Отець протопресвітер С. Білак провів молитву.

ЧЕТВЕР — 29-го травня 1986 р.
Рання сесія — год. 9:15 рано.

Леонід Філь, голова Президії відкрив сесію і нею проводив.

о. Мирослав Ткач провів молитву.

Володимир Сохан, головний секретар запропонував Резолюційну Комісію в такому складі: Ярослав Білак (432), д-р Богдан Гнатюк, ред. Василь Шарван (127), мгр Володимир Сенсак (371), Гелен Словик (7), Богдан Робах (44), Роман Дяків (30), д-р Олег Волянський (88). Пропозицію В. Сохана підтримали: Р. Куропась (20), д-р Богдан Штебунчак (25), Роман Припхан (399), Володимир Яців (82). Склад Комісії затверджено одностайно.

13. СПРАВА ЗЛУКИ УНСОЮЗУ ТА УБСОЮЗУ

Леонід Філь попросив головного передсідника УНС представити стан справи злуки Українського Народного Союзу з Українським Братським Союзом.

Д-р Іван Флис, головний передсідник на вступі, перед порушенням справи злуки, звернувся до Степана Гавриша і повторив пропозицію, яку вже раніше була висловила Екзекутива, щоб він залишився організатором членів УНС, бо він був і є душою організаційної праці.

В справі злуки обидвох Союзів сказав, що 30-та Конвенція УНС прийняла резолюцію, щоб Головний Уряд УНС робив усі заходи, щоб довести до злуки. Подібну резолюцію прийняла теж Конвенція УБСоюзу, що відбулася зразу після Конвенції УНСОюзу. Але коли пізніше, при якійсь нагоді, він запитався голову УБСоюзу, Івана Олексина про дату спільної зустрічі в тій справі, голова УБС відповів йому, що тепер не є пора на переговори в тій справі. На доказ цього, він переслав йому друкований протокол Річного Засідання Головного Уряду УБСоюзу. І там є сказано, що із 25 членів Головного Уряду УБС лише п'ятьох були за злукою, а всі інші висловилися проти злуки. З огляду на те, Екзекутива УНСОюзу залишила ту справу в спокою. У 1986 р., Екзекутива одержала листа від головного секретаря УБС, д-ра Романа Ричька, яким він запросив в імені УБСоюзу Екзекутиву УНСОюзу на спільне засідання для переговорів у справі злуки. Під час цього засідання, в якому взяли участь члени Екзекутив УНС і УБС, обговорено всі пункти проєктованої злуки, що зладжено ще перед чотирма роками і виглядало, що всі були згодні з цим проєктом. У висліді переговорів вирішено, що президент спільної організації Українського Народного Братського Союзу мав би бути вибраний від УНСОюзу. Перший заступник президента був би від УБСоюзу, другий заступник від УНСОюзу, третій заступник (жінка) від УНСОюзу, директор для Канади від УБСоюзу, секретар і касир від УНСОюзу, фінансовий секретар і рекордовий секретар, від УБСоюзу. У Головній Канцелярії малоб працювати 6 членів Екзекутиви — трьох від УНСОюзу і трьох від УБСоюзу.

Підкреслює, що він не прийшов на Конвенцію з будь-якими радикальними змінами в тій справі, бо два спільні засідання, які відбулися коротко перед Конвенцією, нічого нового не схвалили. Звернувся до делегатів із проханням підтримати резолюцію, яка була схвалена на 30-ій Конвенції. Свої висновок відносно злуки, головний передсідник повторив англійською мовою.

Після цього, він заявив, що є готовий відповідати на питання в тій справі.

Леонід Філь зарядив дискусію на ту тему.

Августин Рудник (257) сказав, що на його думку не треба ще раз обговорювати на Конвенції тієї справи, бо була б страта часу.

Д-р Олег Волянський (88) висловив побажання, щоб точно не визначувати часу відбуття Конвенції, на якій мала б застати остаточно злука Союзів.

Роман Припхан (399) сказав, що голова Округи УБСоюзу і член їхньої Статутної Комісії, д-р Павло Турула, звернувся до нього із проханням, щоб він порушив на цій Конвенції справу злуки, бо вона тепер знова є дуже актуальною.

Володимир Гетманський (374) запитався д-ра І. Флиса, чи правдою є, що члени Головного Уряду УБС, як теж і їхні члени не мають довіри до нього і до членів Екзекутиви УНС і тому не хотять згаданого злуки.

Д-р Іван Флис погодився з твердженням А. Рудника, що 30-та Конвенція була прийняла вже резолюцію в тій справі і тому не треба її поновно приймати, але однак попросив, щоб попередні рішення підтримати. Відносно питання В. Гетманського сказав, що саме є навіпаки. Йому переказали, що якщо б він не був передсідником УНС, то УБС не був би взагалі починав переговори про злуку.

Д-р Михайло Снігурович (414) дав внесок, щоб закрити дискусію над тією справою і підтримати резолюцію, прийняту на 30-ій Конвенції УНС.

Його підтримали: Іван Винник, Августин Рудник, як теж багато більше делегатів. Переведено голосування — прийнято 30-ю Конвенцією резолюцію підтримати одностайно.

Леонід Філь попросив голову Виборчої Комісії Миколу Бобечку дати звіт з вислідів правиборів.

14. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Микола Бобечко представив делегатам секретарку Комісії, Марію Беднарчик і попросив її відчитати звіт правиборів.

Марія Беднарчик подала, що на 363 зареєстрованих делегатів, в середу, 28-го травня ц.р. голосували 355 делегатів. Вислід є наступний:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК	ГОЛОСІВ:
Іван О. Флис	193
Йосиф Лисогір	131
Іван Телюк	14
Тарас Шмагала	3
Мирон Куропась	2
Нестор Олесницький	1
Уляна Дячук	1

ЗАСТУПНИК ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА

Мирон Куропась	207
Іван Телюк	62
Василь Пастушок	26
Тарас Шмагала	12
Богдан Футей	9
Анна Гарас	7
Павло Юнік	3
Лев Болдир	3
Марія Душник	3
Йосиф Лисогір	2
Іван Геврик	2
Степан Гавриш	2
Леонід Філь	1
Нестор Олесницький	1
Іван Флис	1
Гльорія Пашен	1
Бернард Корчинський	1

ГОЛОВНИЙ ДИРЕКТОР ДЛЯ КАНАДИ

сен. Павло Юнік	189
Іван Гаврик	52
Василь Ділюк	16
Бернард Корчинський	14
Анна Гарас	12
Леонід Філь	12
о. Мирон Стасів	3
Ярослав Білак	2
Степан Гавриш	2
Іван Телюк	2
Богдан Футей	1
Іван Винник	1
Михайло Шпонтак	1
Марія Душник	1
Гльорія Пашен	1
Василь Пастушок	1
Мирон Куропась	2

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА

Гльорія Пашен	159
Анна Гарас	120
Марія Душник	17
Іван Геврик	5
Михайло Шпонтак	5
Іван Телюк	4
Мирон Куропась	2
Бернард Корчинський	2
Марія Душник	2
Ярослав Білак	2
Гелен Олек-Скат	2

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР

Володимир Сохан	284
Михайло Шпонтак	38
Ярослав Білак	7
Евген Репета	2

ГОЛОВНИЙ КАСИР

Уляна Дячук	297
Степан Гавриш	9
Михайло Шпонтак	6
Олександр Благітка	3
Данило Слободян	3
Іван Серап	2

ГОЛОВНІ КОНТРОДЕРИ

Нестор Олесницький	224
Анатолій Дорошенко	192
Іван Геврик	190
Богдан Гнатюк	178
о. Степан Білак	157
Степан Гавриш	138
Іван Винник	108
Богдан Футей	95
Іван Телюк	67
Евген Репета	41
Василь Ліщинський	39
Михайло Шпонтак	18
Мирон Спольський	14
Василь Ділюк	10
Володимир Яців	9

ГОЛОВНІ РАДНІ

Василь Пастушок	185
Андрій Джула	160
Роман Татарський	158
Тарас Шмагала	156
Тарас Максимович	153
Текля Мороз	153
Евген Іванців	147
Леонід Філь	143
Гелен Олек-Скат	135
Володимир Гавриляк	122
Володимир Квас	122
Микола Хоманчук	119
Василь Ділюк	116
Андрій Кейбіда	116
Михайло Снігурович	93
Степан Куропась, мол.	90
Роман Припхан	87
Олександр Худолій	81
Гелен Словік	77
Петро Дяків	76
Володимир Гетьманський	76
Михайло Сороба	76
Роман Куропась	72

Олена Гентілі	64
Василь Луцьків	64
Василь Свєтуненко	61
Василь Шарван	60
Марія Кульчицька	59
Анна Гарас	58
Іван Скошчак	57
Мирон Сірий	50
Володимир Корчинський	49
Тимко Бутрей	46
Естела Волошин	44
М. Мирослав Ткач	42
Богдан Футей	41
Евген Репета	38
Михайло Карачевський	38
Йосиф Чабан	24
Анна Саган	15
Августин Рудник	11
Степан Гавриш	8
Іван Пригода	7
Лев Гардін	6
Іван Геврик	5

Інж. Михайло Ніч, україномовний секретар Комісії, подав звіт із правоборів українською мовою. На залю Конвенції прибув Митрополит Української Католицької Церкви, Владика Стефан Сулик. Його привітав головний передсідник, д-р Іван Фліс. Він теж привітав голову Союзу Українців Католиків „Провидіння“ о. митрата Мартина Канава, який прибув разом з Владиком Стафаном.

Владика Стефан Сулик короткими словами привітав зібраних делегатів і підкреслив, що йому приємно бути з ними, побажав якнайкращих успіхів у нарадах та внесення корисних рішень. Сказав, що буде це раз до них говорити під час бенкету, що відбудеться сьогодні вечором.

Після привітального слова Владика Стефана, голова Вибірчої Комісії, Микола Бобечко, запитався кожного кандидата, якого ім'я, появився на їхній правоборчій листі, чи приймає кандидатуру.

На залю ввійшов представник американського уряду, заступник секретаря оборони, Вільям Тефт, якого представив конвенційному зборі Тарас Шмагала.

Вільям Тефт передав теплі й щирі слова привіт та побажань від заступника президента Америки Джорджа Буша. Повний текст слова В. Тефта залучений до протоколу.

СПРАВА ЙОСИФА ЛИСОГОРА

Д-р Н. Олесницький підніс формальну справу, а саме, чи деякі кандидати мають право кандидувати на пости членів Головного Уряду, а там самим, чи можна ставити їх на виборчу листу. Сказав, що це відноситься до двох кандидатів почесних членів Головного Уряду, з яких один погодився кандидувати на головний передсідник, а другий відмовився від кандидатури. Згідно зі статутами, вони не можуть кандидувати на пости-головних урядовців. Попросив, щоб перервати нараду на 5 хвилин з метою, щоб усі делегати могли прийти на залю нарад та зайняти свої місця.

Стверджено, що багато делегатів опустили залю нарад, бо відішли на заплановану прогулянку по місті Дітроїт і з огляду на те, на чому кворум і такої важливої справи не можна терати розглядати, але в п'ятницю рано, 30-го травня 1986 р., коли на залі будуть присутні всі делегати.

Іван Гавалюх (22) висловив побажання, щоб члени Екзекутивної і Контрольної Комісії розглянули цю справу перед тим, поки вона буде зрештована на пленумі Конвенції, а тоді вже обговорити подати делегатам. На його думку, цей спосіб заощадить час дискусії.

Йосиф Лисогір сказав, що всі знають, що йдеться про його особу. Він має всі потрібні документи і на його думку, цю справу можна буде поладити протягом 5-10 хвилин.

Д-р Н. Олесницький заявив, що так довго, як на залі немає кворуму, ніякі справи не можуть бути поладовані, як теж не можна приймати ніяких рішень. Підкреслив, що Й. Лисогір повинен представити цю справу членам Контрольної Комісії. Він може прийти на це засідання зі своїм правним дорадником. Друга особа, до якої це само відноситься, це Марія Душник, яка є теж почесним членом Головного Уряду УНС, але вона відтягнула свою кандидатуру, заявляючи, що вона ніколи не згодушувала своєї кандидатури.

Справа відноситься до особи Й. Лисогора і його позиції, як почесного члена Головного Уряду. Заходять питання, чи він є почесним членом Головного Уряду з огляду на слова, які були висказані під час 29-ї Конвенції УНС в Пітсбурзі — 1978 р., відносно того титулу і призначеного йому титулу в 1982 р. Те, що він покаже делегатам документи, не розв'яже ситуації, яка заіндувала. Сказав, що на думку членів Контрольної Комісії, Й. Лисогір не має права кандидувати на будь-який пост у Головному Уряді УНС.

Леонід Філь попросив членів Контрольної Комісії зустрітись з Й. Лисогором та докладно обговорити цю справу.

На тому закрито нараду. Отець М. Ткач провів молитву. год. 11:30 перед полуднем.

П'ЯТНИЦЯ — 30-го травня 1986 р.
Рання сесія — год. 9:30 рано.

Леонід Філь відкрив сесію і попросив о. Митрона Ткача відмовити спільну молитву.

Богдан Овчинський (216) запитався, чи Конвенцію обов'язує 43-тя точка статуту УНС, яка каже: „Почесні члени Головного Уряду можуть брати участь у засіданнях Головного Уряду з правом дорадчого голосу. Під час Конвенції, почесні члени Головного Уряду мають право голосу та одержують дієту, таку саму, яка призначена делегатам. Жадний почесний член Головного Уряду не може бути обраний делегатом від Відділу на Конвенцію ані до Головного Уряду... Запитався, чи Й. Лисогір брав участь у засіданнях Головного Уряду УНС і чи одержував дієту за участь у згаданих засіданнях.

Леонід Філь відповів, що ця справа буде першою точкою на порядку нарад ранньої сесії.

Михайло Шпонтак (204) відкликав свою кандидатуру на пост головного секретаря.

Леонід Філь, передсідник Конвенції попросив д-ра Н. Олесницького, якого визначено, як парламентариста в справі контрверсії між титулом і кандидатуванням на пост головного передсідника Й. Лисогора, щоб він дав висношення.

Д-р Н. Олесницький заявив, що, щоб можна краще пояснити і висвітлити цю справу, треба повернутися 8 років назад, щоб пізнати історію цієї справи. Конвенція є найвищим тілом, яке можна розв'язати цю справу і винести відповідне рішення, а то, чи Й. Лисогір має право бути делегатом Відділу УНС і кандидувати на пост урядовця Головного Уряду. Подав, що в 1978 р., на 29-й Конвенції в Пітсбурзі заіндували дві важливі події, про які кожний делегат повинен знати, а то, що в часі, коли Й. Лисогір був, що головним передсідником УНС, схвалено поправку до статуту, точки 43, яка звучить, що під час Конвенції почесні члени мають право голосу і одержувати дієту таку, яка була призначена делегатам. Але почесний член не може бути обраний делегатом Відділу на Конвенцію, ані не може бути обраний до Головного Уряду УНС. Почесне членство є надане членові на протязі його життя. З хвилиною, коли він приймає його, він не може з нього резигнувати. Це він сказав англійською мовою, а описав повторив українською мовою. При тому висловив, що в англійській мові сказано „...почесний член...“, а в українській мові є: „...почесний член Головного Уряду...“, а це є та різниця між одною і другою мовою. Повищу поправку прийнято на 29-й Конвенції, посеред її нарад. А тоді прийшли вибори, які у висліді дехто прийняв їх із жалем і гіркотою. Кількістю голосів на першому місці був д-р Іван Фліс, на другому Йосиф Лисогір, а на третьому Іван Винник. При кінці Конвенції, правдоподібно в п'ятницю, голова Контрольної Комісії Іван Геврик встав і сказав: „...браття і сестри, в імені Контрольної Комісії Народного Союзу, я номіную Йосифа Лисогора почесним членом Українського Народного Союзу, як живучий голова...“ „...які Ви, Пане Лисогір і Пані Маріє, у Вашій емеритурі бажимо всього найкращого...“

Виглядає, що І. Геврик зле висказався, бо в статуті УНС немає такого титулу, як почесний член УНС. Коли І. Геврик хотів на Конвенції УНС в 1978 р. встановити новий титул, то тоді повинно було бути виснесено, щоб зарядити припинення діяння статуту, бо не можна вносити поправок до статуту не послуговуючись точкою 132 статуту, яка каже: „Статут Союзу може бути змінений або поправлений на Звичайній або Надзвичайній Конвенції, склаваний в тій цілі, не менше, як двома третинами голосів делегатів усіх Відділів, під умовою, що всі пропонувані зміни подані на письмі, підписані одним або більше членами Статутної Комісії і припоручені у звіті тієї ж Комісії до вирішення Конвенції. Зміни, якщо інакше не поставлено, входить в життя першого липня, що наступає по Конвенції...“

Сказав, що створення нового почесного титулу було б поправкою до статуту. Ото ж тоді повинен був бути поставлений внесок, щоб припинити діяння статуту (супенд де руле) і тоді Конвенція, яка є найвищим законодавчим тілом в УНС, повинна була призначити йому всі права і привілеї, як теж і обмеження. Але це не сталося. За пропозицією І. Геврика голосували 299 делегатів — проти було 36 голосів. Однак, це не була поправка до статуту. Сказав, що йому ясно, що бажанням І. Геврика було, щоб Й. Лисогір став почесним членом Головного Уряду УНС з усіма правами і привілеями, які є пов'язані з цим титулом. Раніше на цій Конвенції була виснесена поправка до статуту, згідно з якою почесний член Головного Уряду не має права кандидувати на пост головного урядовця УНС. Висловлення І. Геврика, яким він побажав Й. Лисогорові і його дружині гарної і спокійної емеритурі кажує на те, що не було жадної інтенції, щоб він поновно кандидувати на пости на кожній наступній Конвенції.

Після 29-ї Конвенції, Й. Лисогір брав участь у всіх засіданнях Головного Уряду. Він одержував дієту, брав участь у дискусіях — він був там, як повноправний почесний член Головного Уряду УНС. Коротко перед 30-ю Конвенцією, що відбулася у 1982 р. у Рочестері, Й. Лисогір зрезигнував з почесного членства і став делегатом Відділу на згадану Конвенцію. Негілкуйте, він тоді кандидував на уряд головного передсідника. Це все діало, цілком ясно, у противенстві до того, що є написано у статуті, як результат 29-ї Конвенції. Як усі знають, Й. Лисогір програв вибори, поминаючи те, чи його участь в них була легальна, чи ні. Коли б він був виграв вибори, д-р І. Фліс мав би тоді проблему до вирішення, чи це було легально, чи ні. Однак, важним є знати, що сталося при кінці цієї Конвенції і зразу після неї. У п'ятницю, при кінці Конвенції, мгр І. Геврик, в імені Контрольної Комісії номінував на почесного члена Головного Уряду УНС Марію Душник. Перед тим, поки затверджено її номінацію, зголосився до слова Богдан Футей і сказав, що він, як член Контрольної Комісії пропонує, щоб Й. Лисогорові надати титул почесного передсідника УНС — титул, який він повинен був одержати на попередній, 29-й Конвенції УНС. Сказав, що це не є справа статуту і він просить, щоб Конвенція затвердила йому той титул. Леонід Філь, ведучий Конвенцію сказав, що статут УНСозу не передбачає такого титулу і не можна руководитися емоціями, бо згодом вони починаються до різних клопотів. Попередня, 29-та Конвенція зробила помилку відносно надання Й. Лисогорові титулу і тому він просить, щоб 30-та Конвенція надала тепер Йосифові Лисогорові і Марії Душник титул почесних членів Головного Уряду УНСозу. Йосиф Лисогір заявив, що він не хоче такого титулу, бо він не є зацікавлений в тому, що є з тим титулом пов'язане. Натомість, він погоджується з пропозицією д-ра Б. Футей, щоб йому надати титул почесного президента УНСозу. Тоді д-р Юліан Куляс звернув увагу, що такий титул може надати Конвенція тоді, коли пропозиція є правильною подана і підтримана, а делегати приймуть її односторонньо. Д-р Б. Футей дав внесок надати Й. Лисогорові титул почесного передсідника УНСозу. Внесок підтримав д-р Ю. Куляс. Предсідник Конвенції, Леонід Філь зарядив голосування, яке у висліді виказало, що не було односторонньої згоди делегатів і внесок перепав. Цей цитат з протоколу 30-ї Конвенції д-р Н. Олесницький повторив англійською мовою.

В дальшому сказав, що це сталося на Конвенції в Рочестері в 1982 р. Тепер заходять питання, чи Й. Лисогір є почесним членом Головного Уряду УНСозу і чи він заховувався як такий. Він був делегатом, кандидував до Головного Уряду на пост головного передсідника, брав участь у Річних Нарадах Головного Уряду. Д-р Богдан Футей хотів наладити цю справу на 30-й Конвенції, але це йому не вдалося, бо справа перепала під час голосування. Тепер є питання, чим був Й. Лисогір — він прибув на Річні Наради Головного Уряду у 1983 р., приймав дієти і забрав голос у дискусії — не голосував. Тоді д-р Мирон Куропас, на засіданні з Контрольною Комісією і під час нарад висловив затурбовання з приводу, що справа Й. Лисогора не є належною наладна. Тут д-р Н. Олесницький відчитав з публікованого у „Свободі“ від 10-го лютого 1984 р. уривок з протоколу з Річних Нарад Головного Уряду, що відбулися в червні 1983 р. на Союзівці, на яких ця справа була порушена. „...д-р Мирон Куропас, ствердив, що те, що сказав мгр Геврик не розв'язує статусу Й. Лисогора і попросив д-ра Н. Олесницького, щоб висловився в тій справі. Д-р Н. Олесницький сказав, що Й. Лисогір не вніс відклику до Головної Контрольної Комісії. Він тільки заявив, що радо продискутує з членами Контрольної Комісії свою справу і коли децизія Контрольної Комісії буде для нього задовільна, він може її прийняти. Формальний апеляції він не вносив...“, а тоді далше з протоколу „...мгр Іван Геврик подав, що на доручення Головного Уряду, Головна Контрольна Комісія відбула засідання, на яке запрошено Й. Лисогора і головного секретаря В. Сохана. Після вислухання їх обидвох, Контрольна Комісія відбула засідання і виснесла наступне рішення, яке, на його прохання, відчитав д-р Н. Олесницький: „Головна Контрольна Комісія переглянула справу бувшого головного передсідника УНСозу Йосифа Лисогора і перечитавши акти і протоколи, які

відносилися до справи Його почесного членства та вислухавши аргументи Й. Лисогора і заву головного секретаря В. Сохана та взявши до уваги, що через те, що внесок, поданий на Конвенції УНС у 1978 р. у Пітсбурзі надати Й. Лисогорові титул почесного члена Українського Народного Союзу, як живучого президента УНСозу був прийнятий через аккламацию, а не дискусією статуту УНС, який не передбачає такого титулу, бо одиникий почесний титул є почесний член Головного Уряду і тому, що дрийняття такого рішення вимагало б і вимагає зміни статуту, що є поза компетенцією і Головного Уряду і Головної Контрольної Комісії, та щоб раз і на все спростувати нестатутове рішення Пітсбурзької Конвенції УНС, Головна Контрольна Комісія рекомендує Головному Уряду наступне:

1. Признати Й. Лисогорові одинокий тепер і досі можливий почесний титул, тобто титул почесного члена Головного Уряду УНСозу з усіма привілеями і обов'язками:

2. Запропонувати Статутній Комісії наступної, звичайної Конвенції ввести до статуту титул почесного передсідника УНС з усіма привілеями та обов'язками, як теж обмеженнями почесного члена Головного Уряду, згідно зі статтею 43а теперішнього статуту УНСозу та президенти щодо почесних членів Головного Уряду.

Відчитавши рішення українською та англійською мовами, він попросив, щоб хтось із присутніх поставив внесок на його прийняття. Андрій Джула дав такий внесок, його підтримав д-р Мирон Куропас. Перед зарядженням голосування над внеском, ведуча нарадами, Глорія Пашен, заступниця головного передсідника, запиталася Й. Лисогора, чи він годиться з повиним рішенням Головної Контрольної Комісії. Йосиф Лисогір заявив, що він годиться з ним і приймає його до відома. Переведено голосування — всі голосували за внеском Головної Контрольної Комісії... Це все д-р Н. Олесницький повторив англійською мовою.

В дальшому д-р Н. Олесницький сказав, що зараз забере голос Й. Лисогір — він буде твердити, що протоколи з 1978 р. і з 1983 р., які були прийняті у „Свободі“, є неточні. Це він заявив членам Контрольної Комісії на спільному засіданні з ним, що відбулося у четвер вечором 29 травня, 1986 р. після бенкету. При тому д-р Н. Олесницький підкреслив, що Й. Лисогір не kwestіонував точності протоколів зразу після того, коли вони появились на сторінках „Свободи“, але аж попереднього вечора. Члени Контрольної Комісії мусять брати до уваги протоколи, як офіційні рекорди. Всякі застереження до протоколів мусять бути внесені перед прийняттям протоколів. Йосиф Лисогір брав участь у Річних Нарадах Головного Уряду в роках 1984 і 1985, коли були затверджені протоколи попередніх засідань Головного Уряду, приймав дієти, брав участь у дискусіях, але не голосував — тобто поведився згідно з вимогами і привілеями почесного члена Головного Уряду УНС.

Тепер Й. Лисогір кандидує на головного передсідника УНСозу. В тій справі може бути багато дечого зроблено — можна йти до суду, бо Й. Лисогір грозив, що він віддасть справу до суду. Можна б теж дати цю справу для розгляду Конвенції, а можна теж забути про все і сказати — нехай кандидує, він все одно нім не виграв виборів. Але стоїть перед усіми одне питання — коли ж акції закінчаться та контрверсія.

Сказав, що Конвенція повинна тепер вислухати аргументи Й. Лисогора, бо кожний має право висказати свою думку. При тому запропонував, що, якщо Й. Лисогір хоче кандидувати, щоб попросити його, щоб він заявив, що він ніколи не вважав себе почесним членом Головного Уряду УНС і з огляду на те, він міг зробити це, що він зробив і робить і ясним та зрозумілим для нього є, що коли він кандидує на пост у Головному Уряді, він є звичайним членом УНСозу, як і всі інші члени. В майбутньому він може приходити на наради Головного Уряду, але не може сидіти при столі поміж почесними членами Головного Уряду, не може одержувати дієти і не може забирати голосу в дискусії. З огляду на те, що у 1990 році бути делегатом Відділу і знова кандидувати на пост. Попросив, щоб Й. Лисогір забрав голос і висловився у своїй справі.

Йосиф Лисогір подякував за те, що дано йому можливість висловитися в тій справі. Підкреслив, що адвокати мають такий звичай, що коли справа не є певна до виграння, вони довго говорять. Адвокат Н. Олесницький стримав майже годину на говорення про справу, яку можна було поладити протягом 5-10 хвилин. Сказав, що перед збором Конвенції є дві проблеми:

1. Чи Конвенція може зробити те, що вона хоче, як те не спротивляється постановам статуту — відповів, що так. Делегати можуть прийняти кожне рішення, яке вони бажать так довго, як воно не є заборонене статуту, прим. статут каже, що не можна прийняти в члені комуніста, хіба що внесеться поправку до статуту.

2. Справу базують на тому, що її може вирішати Головий Уряд, чи Головна Контрольна Комісія. Згідно зі статуту, рішення Головного Уряду в 1983 р. було неправильне і незгідне зі статуту, бо статут каже, що про почесне членство рішає Конвенція. Контрольна Комісія дає пропозицію, а Конвенція голосує над нею і або приймає, або відкидає пропозицію. В статуті немає написано, що Головий Уряд затверджує почесне членство.

Підкреслив, що він не сподівався, щоб такий злібний адвокат, як Н. Олесницький в той спосіб представляв справу, яка для нього згорі вже є програма.

Сказав, що він є бізнесмен і представить справу коротко і згідно з фактами, на які має документи. Підкреслив, що д-р Н. Олесницький репрезентує УНСоз, як його адвокат. В минулому році він одержав від УНСозу понад тридцять тисяч доларів, заступаючи його в різних судових справах. Він також продає забезпечення УНСозу на високі суми — іншими словами заробляє гроші на всі сторони, нічого не робить для УНСозу без грошей з огляду на те, він є одностороннім, як людина і як контролер. А тому, що він є одностороннім, дуже прикрим є, що він є головним контролером УНСозу і має владу над статуту. Контролер повинен бути безстороннім. Підкреслив, що він як контролер УНСозу не повинен заступати УНСозу і побирати за це гроші.

Пригадав, що на Конвенції в Пітсбурзі, під час прогулянки кораблем, до нього приступили Іван Фліс і Тарас Шмагала і доряджували йому, щоб він відтягнув свою кандидатуру на головного передсідника, бо він скомпрометував себе при відкритті Конвенції справою течки д-ра Я. Палоха, чим припинив відкриття Конвенції на півтора години. На питання, хто кандидує проти нього, одержав відповідь, що Іван Фліс, що потвердив сам Фліс. Йому пропонувано різні, добре платні праці в УНСозі за те, щоб він зрікся кандидатури на головного передсідника. На це він не погодився — назвав це політичним договором, яким обидва, вище названі панове, хотіли виплатити його зі Союзу. Тоді вони заявили, вживаючи дослідно таких слів: „як ти не відступиш, ми тебе знищимо“. Відбулися вибори і д-р І. Фліс їх виграв. При кінці Конвенції, мгр Іван Геврик запропонував, щоб його іменувати почесним членом УНСозу, як живучий попередній передсідник УНСозу. В той час, коли він ще був у канцелярії УНС (до 30-го червня 1978 р.), він звернув увагу головному секретареві В. Соханові, що протокол є незгідний з правдою, бо пропозиція І. Геврика, яку прийняла Конвенція була інша. На те він одержав відповідь від В. Сохана, що такого титулу, що запропонував І. Геврик, не передбачує статут УНС. На це він

відповів, що його не обходить те, що є в статуті, для нього є важне і зобов'язуюче те, що схвалила Конвенція. Після довгих торгувань, він погодився на те, що він є почесний член УНСозу, як живучий передсідник УНСозу. Це є його титул. В дійсності він хотів мати титул почесного передсідника УНСозу і не бажав нічого іншого. Підкреслив, що він ніколи і то ніколи, по мимо натиску, не погодився бути почесним членом Головного Уряду УНС. Він відмовлявся від цього на кожній Конвенції, яка відбувалася і на всіх Річних Нарадах Головного Уряду і ніколи того рода почесного членства не прийняв.

Після Конвенції в Пітсбурзі, він одержав запрошення взяти участь у Річних Нарадах Головного Уряду, що на його думку, не було нічого надзвичайного, бо таке запрошення одержував був теж і Роман Слободян, який одержав на Конвенції в 1966 р. почесне членство Головного Уряду УНС, як почесний касир УНС і був запрошений на всі Річні Наради Головного Уряду і на всі Конвенції за що йому виплачували дієти так само, як і всім іншим. З огляду на те, він теж брав участь у Річних Нарадах і коли головний касир Уляна Дячук роздавала карточки на дієти, він виповняв їх і підписував і одержував дієту. Він ніколи нічого не вимагав, а брав те, що йому давали. Коли Відділ вибрав його делегатом на 30-ту Конвенцію, що відбулася в Рочестері, до нього підступив д-р Мирон Куропас, який був дуже поденерований — зрештою, Мирон був нервовою людиною почавши від свого дитинства — і запитався його, як то сталося, що він є делегатом, коли він є почесним членом Головного Уряду УНС. На це він відповів М. Куропасеві, що він ніколи не був почесним членом Головного Уряду УНС. Підкреслив, що УНСоз може зробити своїм почесним членом кожного, кого вважає за відповідне, навіть президента Америки Рональда Регана.

Після 30-ї Конвенції в Рочестері він узав знову участь у Річних Нарадах Головного Уряду і коли займав місце біля стола, разом із почесними членами Головного Уряду, д-р М. Куропас запитався його, яким правом він там сидить, коли він не є почесним членом Головного Уряду і не має права брати участі в нарадах, як почесний член. Коли він почув пропозицію Головної Контрольної Комісії відносно цього титулу, він не хотів повірити своїм ухам. Як може Головна Контрольна Комісія давати той рода пропозицію, коли вона не має на це статутного права. Він тоді сказав їм, щоб залишили цю справу, бо він не є зацікавлений нею. Д-р Н. Олесницький твердив, що він погодився на цю пропозицію, а фактично то він ніколи на неї не погодився і, підкреслив, ніколи не погодився, бо ніщо не змінить його настанови до цієї справи. Він є почесним членом УНСозу і таким себе вважає. У квітневому числі „Свободи“ було подане повідомлення, що є делегатами на 31-шу Конвенцію. І там було написано, що делегатами є Марія Лисогір і Петро Яциняк, а заступниками Йосиф Лисогір і Варвара Чина. Також він прочитав із Пропагандної Книги 31-ї Конвенції, що він є там поданий, як почесний член Головного Уряду УНС. Отже, хто він є? Його адвокати висміяли це все і сказали, що все це є велика нісенітниця, бо не було ніякого глуду подавати його, як заступника делегата і рівночасно, як почесного члена Головного Уряду УНС. Або одне, або друге, або третє. Ще раз підкреслив, що він не був, не є і ніколи не буде почесним членом Головного Уряду УНСозу. Твердження, що Конвенція, яка відбулася у 1978 р. не мала права номінувати його почесним членом УНСозу, а теж твердження, що Головий Уряд УНС на своїх нарадах у 1983 р. мав право назначити його почесним членом Головного Уряду, було незгідне з правом і фратернілізаціоном.

Тарас Шмагала попросив слово і сказав, що відносно його особи, Й. Лисогір зробив поважні оскарження, кажучи, що він був готовий роздавати мільйони УНСозу для політичної гри. Це не є згідне з правдою. Підкреслив, що його батько, пок. Дмитро Шмагала був у Головному Уряді УНСозу на протязі 25 років, а він сам є в ньому вже 20 років. Вони служили УНСозу члени. Немає ніяких підстав для того, щоб Й. Лисогір очорнював його ім'я і ім'я його родини, яка віддано працювала для УНСозу.

Д-р Н. Олесницький заявив, що Й. Лисогір не може кандидувати на будь-який пост так довго, поки не заявить перед Конвенцією, що він не є почесним членом Головного Уряду УНС і з огляду на те, має право бути делегатом і кандидувати на пост у Головному Уряді. Коли він програв вибори, тобто не був обраний до Головного Уряду, він не може після Конвенції брати участі в Річних Нарадах Головного Уряду, як почесний його член і описав, коли прийде наступна Конвенція, знова повторити цю всю історію, яка тягнеться вже 8 років. Зажадав, щоб Й. Лисогір заявив, згідно з братським духом, раз і на все, що він не є почесним членом Головного Уряду УНС, не має ніяких вимог відносно привілеїв, які є пов'язані з цим урядом та не буде брати участі в Річних Нарадах Головного Уряду, як його почесний член. Якщо він хоче тепер кандидувати, він мусять тут відмовитися від повиних привілеїв.

Леонід Філь сказав, що він, як передсідник попередньої, 30-ї Конвенції, що відбулася в Рочестері, Н. Й., хоче, щоб не було ніякого сумніву після того, що сказав адв. Олесницький, що Й. Лисогір не тільки що зрікся того титулу, що одержав на 29-й Конвенції — єдиний титул, що признає статут УНС — почесного члена Головного Уряду, але згідно з протоколом Конвенції і тим, що він дуже добре пам'ятає, що зрештою теж потвердив д-р Б. Футей і згідно з голосуванням 30-ї Конвенції, Й. Лисогір не є почесним передсідником УНСозу.

Й. Лисогір заявив, що він вже перед тим точно сказав, що він ніколи не приходив на ніяке засідання Головного Уряду УНС, або на Конвенцію без запрошення. Кожного року він одержував запрошення, так, як колись запрошувало пок. Романа Слободяна. Після цього, як це змінено, він далше вважає, що все діє за старою системою — його просили, давали дієти і він від того відмовлявся і не буде відмовлятися і на майбутнє. Коли ж його не хотять і не будуть виплачувати дієти, то нехай не запрошують. Як не будуть запрошувати то він не приїде. При тому подякував за те, що Конвенція погодилася, щоб він кандидував у виборках на пост головного передсідника УНС.

Д-р Богдан Футей, який брав участь у 30-й Конвенції, як член Контрольної Комісії ствердив, що протокол згаданої Конвенції, де є подана справа надання почесного членства УНСозу Й. Лисогорові відкреслено правду.

Леонід Філь закрав на тому дискусію на тему справи Й. Лисогора. Попросив д-ра Н. Олесницького поставити внесок в тій справі.

Д-р Н. Олесницький дав внесок, що тому, що бувший передсідник УНСозу Йосиф Лисогір сказав, що він ніколи не був почесним членом Головного Уряду і що він не приїждзатиме на Річні Наради Головного Уряду УНС, хіба його попросять і не вважає себе почесним членом, тому нехай він далше буде кандидатом. Свій внесок він повторив англійською мовою.

Внесок підтримали: мгр Іван Геврик і д-р Іван Скальчук. Переведено голосування — внесок перейшов великою більшістю голосів. Трох делегатів голосували проти — ніхто не здержався.

Марія Кульчицька (8) відтягнула свою кандидатуру на пост головного радні.

Андрій Футей відчитав привіт від СУСТА.

Тарас Шмагала відчитав привіт від сен. Альфонса Д'Амато — Нью Йорк, сен. Клейборна Полл — Ровд Айланд, сен. Алена Діксона — Ілліной, Реймонда А. Клеє — ексекютивного заступника президента Краєвого Братського Конгресу Америки.

Леонід Філь відчитав привіт від: президента Української Народної Республіки в екзилі, Миколи Лівницького, Української Револьюційної Демократичної Партії, підписав Олексій Коновал, генеральний секретар, Шкільної Ради при УККА — голова д-р Євген Федоренко, Окружної Управи Союзу Українок Америки — Орися Лончина, голова і Олена Климишин, секретар. ЗУАДКУ — підписали д-р Олександр Білик, голова і Микола Кавка, секретар, Союзу Українців Католиків „Провидіння“, — о. шамбелян Мартин Канапан, головний передсідник і інж. Ігор Смолий, головний секретар.

Леонід Філь в дальшому сказав, що на пости головного секретаря і головного касира залишилися тільки по одному кандидатури, у висліді чого Володимир Сохан став вибраним головним секретарем та Уляна Дячук стала вибрана головним касиром. Делегати прийняли це повідомлення оплесками, потверджуючи цим їхній вибір через аклямацію.

Перерва на обід — год. 11:30

Пополуднева сесія — год. 2:30 по пол.

Володимир Борискевич — Бойд, заступник передсідника Конвенції відкрив сесію. На вступі він подякував делегатим за вибір його на почесний пост заступника передсідника 31-ої Конвенції УНС. Представив голову Українського Братського Союзу, Івана Олексина.

СЛОВО ГОЛОВИ УБС І. ОЛЕКСИНА

Іван Олексин „Пане Предсіднику, Шановна Президіє, Високоповажани Пані й Панове Делегати, Дорогі Гості! Я маю знова честь вітати Вас від Українського Братського Союзу, а від себе ще раз подякувати за те, що я маю змогу тут, разом з Вами бути на так важливий великий Конвенції Українського Народного Союзу.

Я також хотів би привітати в залі делегатів з мого міста Рочестеру, які є тут досить численні з п. Володимиром Гавриляком на чолі. Ми горді, що наша Рочестерська делегація є так численна. Будучи у Вас на Конвенції вже два дні, я отримав від багатьох делегатів, а також гостей запити відносно злуки наших обох організацій. Почуваюся до обов'язку сказати на ту тему декілька слів.

Я щиро вдячний д-рові І. Філісові за те, що він вичерпно і достовірно переповідав Вам про наші сходини і наші домовленості про цю злуку Союзів.

Як я вже сказав, я кину дещо більше світла на ту справу. Я дуже радий і приємно було почути, що Ваша Конвенція апробувала цю злуку односторонньо, без будь-якого спротиву, як і я сподівався. У моїх словах щодо злуки Союзів, я хочу бути ширшим і відкритим. Я хочу Вам сказати, що на нашій Конвенції, так, як я передбачу, знаючи своїх людей — членів і делегатів, так односторонньо воно не буде, хоча я не кажу, що воно буде в протилежну сторону. Серед нашої організації, серед членства, а також і серед делегатів будуть і певні розбіжності. Ці розбіжності, щодо злуки не є на пункті умови злуки, бо з умовинами злуки всі є згодні і вважають, що вони є добрі, а крім того, наші урядники, які є на найвищих постах, не є вже молоді, включно зі мною, а старші люди, які хочуть відійти на відпочинок, і в тому випадку, коли ходять про особовий склад, у нас не буде розбіжностей, бо нема тої боротьби за пости в установі, яка мала б бути злучена. У нас є інші проблеми. У Вас, уклад сил делегатів і членства є до певної міри відмінний від укладу сил членства в Українському Братському Союзі. У нас він є більше видний на регіональному поділенні та в нас він є більше видний на віроповіданні, тобто католики і православні. Зовсім відмінна структура побудови отих впливів, які є вони у Вас. Тому впливи, які дані групи у нас мають, є до тої міри оправдані, що вони, як я вже сказав, не бояться за пости, але вони бояться за інші речі. Найголовнішою справою, про яку я говорив, це були оті групи, поділені на релігійно-полі і вони мають побоювання, що з хвилюючою злукою може вони втратять оті впливи, будучи в якійсь більшій організації, в якій вони не почувалися би як у себе вдома... Чи це є виправдане, чи ні, я не буду входити в справу.

Другою справою, коли я говорив, що буду ширший і відкритий, це те, що УНСОЮЗ є чотири, якщо не більше разів більший від УБСОЮЗУ і вони думають, що зараз після злуки все минеться, все пропаде — пропаде історія УБСОЮЗУ, його вклад у громаду, його вклад для українського народу і що все це забудеться. Мені здається, що ці мотиви не є виправдані тому, що ми обговорювали дані справи про злуку Союзів спільно з нашими Екзекутивами і ми дійшли до того, що частина історії Українського Братського Союзу була б теж частиною історії обох Союзів. Це мало б виглядати, що йшли разом, розійшлися, а опісля знова разом зійшлися. Така була постанов і таке було моє зрозуміння.

Якщо буде рішення нашої Конвенції, то я передбачаю. Але мені не то що невідомо, але можливо, що я й не повинен би, як передсідник організації, де я мушу пошанувати думку і переконання всіх груп — і менших і більших — невідомо мені та неможливо Вам сьогодні сказати, в якій мірі і величині буде оця опозиція.

Коли ж йдеться про саму злуку, то я особисто переконаний, що до неї прийде. І мені здається, що та злука прийде скоріше, як хтось сьогодні передбачає, чи думає, коли вона прийде. Я не хотів би залишити Вас під враженням, що справи злуки в нашому Союзі є злі — ні, але я хотів би перед Вами висловитися і сказати Вам, щоб Ви не мали жодних сумнівів, де справа злуки в нас стоїть. Я певний, що вона буде позитивно розв'язана, що це буде тепер, чи за два роки і я певний, що вона остаточно увінчається успіхом.

Я ще раз хотів би подякувати Урядові Українського Народного Союзу зокрема за зрозуміння і братське відношення у нашій діяльності, як також у наших переговорах про злуку. Я думаю, що ми й надалі будемо так співпрацювати. Я щиро Вам дякую, що мені дозволили тут говорити. Я щиро вам дякую, а тепер нехай я буду перший погратувувати, тому що вибори вже скінчилися, всім тим, що ввійшли до нового уряду. Дякую”

В. Борискевич-Бойд висловив щирю подяку голові УБСОЮЗУ за його привіт та за інформації відносно злуки Союзів.

Українська Молоде!
І для тебе є місце у цій великій
родині, що її звуть
Батько-Союз!

17. ВНЕСЕННЯ ТА УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

РЕЗОЛЮЦІЇ Резолюційної Комісії

1. Конвенція доручає новообраному Головному Уряду звернутися до Урядів наших країн, ЗСА і Канади, та різних міжнародних організацій, щоб вони добивалися від уряду СРСР відкрити різні дороги негайної допомоги для наших братів і сестер, які потерпіли і ще потерплять у наслідок катастрофи у Чорнобилі, і встановити безпосередній контакт із загрозами радіацією нашими рідними, яких евакуйовано, або переселено.

2. Конвенція доручає новообраному Уряду вагати від урядів ЗСА і Канади перевірки праці ОСІ в ЗСА і Комісії Дешена в Канаді, зокрема щодо вживання спрєпарованих КГБ та іншими сумнівними джерелами свідчень у процесах проти мнмних колаборантів і знеславлювання цілих груп народів, зокрема українського.

3. Конвенція доручає новообраному Уряду припинувати, щоб згідно з рішенням Конгресу ЗСА, справа українського моряка Мирослава Медведя була перевірена ґрунтовно Гельсінкською Комісією ЗСА, під головуванням сен. Альфонса Д'Амато.

4. Конвенція доручає новообраному Уряду заанґажувати професійного демоґрафа, який перевів би студію нашого членства, і цілої української громади в ЗСА і Канаді для уможливлення плянваної посиленої організаційної праці.

5. Конвенція доручає новообраному Уряду поширити існуючі та заініціювати нові програми для молоді, зокрема незорганізованої, у всіх ділянках її заінтересування та в тому напрямі використати потенціал нашої оселі „Союзики”.

6. Конвенція закликає членів-католиків УНСОЮЗУ всебілю приєднатися до вже запланованих ієрархією 100-ліття Української Католицької Церкви в ЗСА.

7. Конвенція закликає все членство УНСОЮЗУ брати активну і посилену участь у підготові до святкування 1,000-ліття Християнства в Україні у рамках уже існуючих крайових комітетів ЗСА і Канади.

РЕКОМЕНДАЦІЇ Резолюційної Комісії:

1. Конвенція рекомендує доручити Екзекутиві УНС подбати про видрукування наукової праці, присвяченої 800-річчю „Слова о полку Ігореві”, при чому НТШ зголошує свою готовність разом із УНС підготувати відповідний текст проекту цього видання.

2. Конвенція рекомендує доручити Екзекутиві УНС подбати про видання пропам'ятної книги в 125-річчя смерті Тараса Шевченка, патрона УНС. Постійне фальшування поста і викривлювання його справжнього обличчя та його історичної місії в долі України робить це видання дуже побажаним і не менше скромним.

Д-р Ярослав Падок
Почесний член Головного Уряду
УНС і голова НТШ

Внесок: Головний Уряд УНСОЮЗУ при висилці дивіденди долучити нотатку з пригадкою для членів, щоб перевірили на грамотах своїх спадкоємців і належно впорядкували.

Евстахія Мілянчик, секретар, Відд. 450

Додаток до резолюції ч. 1.

З преси відомо нам, що багато тисяч родин евакуйованих з околиць Чорнобиля стали розбитими. Розділено дітей від матерів і родини і вивезено діти в інші міста, матері в інші, а ще в інші решту родини. Нехай уряди провірять і постараться злучити родини разом.

Мирослав Кальба, Відд. ч. 226

За Резолюційну Комісію: Богдан Гнатюк, голова ред. Василь Шарван, заступник голови, Ярослав Білак, мгр Роман Дяків, мгр. Володимир Сенежак, Богдан Робах, ред. Зенон Снілик, ред. Рома Гадзевич.

16. ЗВІДОМЛЕННЯ СЕКРЕТАРСЬКОЇ КОМІСІЇ, ДИСКУСІЇ ТА УХВАЛИ

1. Рекомендуємо, щоб за грамоти класи W (на ціле життя) виплачувано повний зворот вкладок у формі дивіденди вже по скінченні 78-го року життя, тобто рік скоріше, як було дотепер.

2. Рекомендуємо підвищити вік для видачі членові акцидентного забезпечення (АДЦ) до 60-го року життя, а важність згаданої грамоти продовжити до 70-го року життя члена.

3. Рекомендуємо, щоб усім активним членам, грамоти яких є важні 20 і більше років, виплачувати дивіденди за ці грамоти у висоті однорічних вкладок.

4. Рекомендуємо робити старання для злуки Відділів, які нараховують 25 і менше членів.

5. Рекомендуємо златити інформативні брошури для нових клас забезпечення.

6. Рекомендуємо, щоб передплату „Свободи” включати до вкладок усіх членів без різниці статі.

7. Рекомендуємо, щоб висилати канадським секретарям оплачені зворотні копєрти.

8. Рекомендуємо виплачувати своєчасно винагороди секретарям.

9. Рекомендуємо помішувати посмертні оголошення у „Свободі” зразу після смерті члена.

10. Рекомендуємо влаштовувати кожного року на „Союзики” Центральні Секретарські Курси, а коротші курси на Окружа та в місцевостях, де немає Окружних Комітетів. Першенство в Центральних Курсах повинні мати нові секретарі або такі, які ще ніколи не були учасниками таких курсів.

11. Рекомендуємо відновити і продовжувати видавання „Вістей з Головної Канцелярії УНС”.

Секретарська Комісія: Роман Гарас, Михайло Захарко, Юліан Юринєць, Тарас Сливинський, Михайло Дідух і Іван Яремчук.

15. ЗВІДОМЛЕННЯ КОМІСІЇ ПРОСЬБ, ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Комісія запропонувала призначити до розподілу: на добродійні цілі в ЗСА \$48,900 на добродійні цілі в Канаді 3,400

Разом Америка й Канада \$52,300

На всі спортові клуби і організації призначено \$10,000, що буде розділено пізніше.

Між проханнями, яких не узгледено з причини браку фондів, Комісія мусіла відложити прохання Гарвардського проекту 1,000-ліття Хрищення України, який заслуговує на спеціальну фінансову підтримку. Комісія просить новообраний Головний Уряд та Дирекцію Дому УНСОЮЗУ по можливості призначити на працю цього проекту поважну суму з фондів Корпорації Дому.

Список дотацій на добродійні цілі залучений до протоколу.

Комісія Просьб: Марія Кульчицька, Василь Євтушенко, д-р Максим Задоийний, Євген Волошин, Михайло Шпонтак.

12. ЗВІДОМЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ЗАПОРУК І ПЛАТЕНЬ

За Комісією звітував А. Слюсарчук, секретар. Комісія запропонувала призначити до розподілу на Стипендії УНС \$100,000.

Дістку конвенційних делегатів встановити на \$120,000 денно і зворот коштів дороги.

Платні головних ескзутивних урядовців: Головний передсідник \$42,000 і додаток на репрезентацію 2,000 головний секретар 42,000 головний касир 42,000 Заступники головного передсідника і директор для Канади не одержують платень.

У випадку зросту коштів прожитку, всі платні головних ескзутивних урядовців може підвищити Головний Уряд у пропорції до коштів прожитку.

Діста членів Головного Уряду в часі виїздів є така сама, як делегатів на Конвенцію, але з обмеженням лише до таких виїздів, які не відбуваються в нормальних днях праці.

Запорука головного касира повинна вносити \$200,000, а інших ескзутивних урядовців не менше, як \$25,000.

Фінансова Комісія запропонувала, щоб делегати Конвенції пожертвували одноразово зі своїх діст суму \$25,00 на Фонд Оборони Української Спадщини, що існує при УНСОЮЗІ.

На пропозицію Ярослава Білака вирішено, що датки канадських делегатів по \$25,00 будуть передані Канадській Комісії Оборони Українського Імені.

Іван Гавалюх, анґломовний секретар Комісії подав ці пропозиції анґлійською мовою.

Мгр Іван Скочилиас короткими словами зreferував бюджет на 1986 рік.

Список дотацій, як теж бюджет залучені до протоколу.

Фінансова Комісія: Іван Скочилиас, голова, Петро Дяків і д-р Іван Серант; заступники голови, д-р Атанас Слюсарчук і Іван Гавалюх — секретарі, україномовний і анґломовний.

Ведучий нарадами Володимир Борискевич-Бойд зарядив голосування. Пропозиції Комісії Просьб, як теж Фінансової Комісії прийнято великою більшістю голосів. Один голос був проти.

БЮДЖЕТ НА 1986 РІК

ПРИБУТКИ:

1. ЧЛЕНСЬКІ ВКЛАДКИ: Життєве забезпечення \$2,609,000 Забезпечення від випадків 70,000 Фонд Братський 63,000

РАЗОМ — членські вкладки \$2,742,000

2. ВІДСОТКИ:

Від позички для УНКорп. Дому УНС \$1,400,000 Від фондів 3,800,000 Від гіпотечних позичок 450,000 Від членських позичок 35,000 Від уділів 45,000 Від банкових конт 50,000

РАЗОМ — відсотки \$5,330,000

3. РІЗНІ ВПЛИВИ:

Фонд Оборони Української Спадщини \$50,000 Фонд Сирітський 5,000 Фонд Наглої Потреби 2,000 З продаж книжок (Енциклопедія) 15,000 Амортизація зиск з продаж 20,000 Пожертви до Фонду Братського 30,000 Різні впливи 20,000

РАЗОМ — різні впливи \$142,000

Свобода \$1,137,000 Союзівка 700,000

РАЗОМ — прибутки \$10,051,000

ВИДАТКИ:

1. ВИДАТКИ ГРАМОТ: Виплати дозрілих винувальних грамот \$950,000 Посмертні виплати 850,000 Виплати від випадків (АДЦ) 20,000 Подвійне забезпечення 10,000 Грошові звороти 520,000 Забезпечення батьків і дітей 5,000 Відсотки від посмертних виплат 2,000

РАЗОМ — виплати грамот \$2,357,000

Дивіденда \$800,000 Фонд Сирітський 5,000 Вкладки за реаскурацію 12,000

2. КОШТИ АДМІНІСТРАЦІЇ:

ПЛАТНІ Головних Урядовців \$129,000 Працівників 450,000

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: Пенсійний Фонд, хворобове і групове забезпеч. \$290,000 Від каліцтва 15,000 Соціальне і від безробіття 60,000

РАЗОМ — забезпечення \$365,000

1. КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИДАТКИ:

Виготовлення дивідендових чеків і опіка над бондами \$40,000 Друки і канцелярійні прибори 40,000 Пошта 25,000 Телефон 30,000 Забезпечення 10,000 Загальні видатки 15,000 Відділові прибори 4,000 Винайм машин 20,000

РАЗОМ — канцелярійні видатки \$184,000

2. РІЗНІ ВИДАТКИ:

Компюторизація діловодства \$60,000 Канадські Корпораційні податки 5,000 Канадська Канцелярія 10,000 Актуарій та спеціальні дорадники 35,000 Заплата до забезпечення урядів 5,000 Кошти найнятого Контролера 7,000

РАЗОМ — різні видатки \$122,000

3. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Головний Братський Організатор \$38,000 Красвий Вишкільний Директор 40,000 Організаційні винагороди Окружних Комітетів 2,700 Оголошення і друки 50,000 Модернізація орг. матер. та орг. відділу 15,000 Лік. оглядини нових членів і гол. лікар 5,000 Винагороди відділових організаторів 70,000 Винагороди обласних організаторів 65,000 Секретарська винагорода 368,000 Винагорода передсідників і касирів 2,300 Кошти подорожей обл. організаторів 25,000 Обласні засідання 10,000 Відділ Братської Діяльності 30,000

РАЗОМ — орг. видатки \$721,200

Кошти 31-ої Конвенції \$400,000 Кошти нарад Головного Уряду 12,000 Кошти Контрольної Комісії 12,000

РАЗОМ \$424,000

Кошти репрезентацій і подорожей \$40,000 Свобода — доплата за членів 635,000 Виплати друкарні 1,135,000 Союзівка — доплата за направи і меблі 100,000 Виплати Союзівки 650,000 Кошти плянунання побудови Домів 20,000

4. ДОТАЦІЇ І ДОПОМОГИ:

Дотації з Фонду Наглої Потреби \$10,000 Комісії Головного Уряду УНС 3,000 Комісія — Спортова 10,000 Стипендія Комісія 100,000 Допомоги Членам 20,000 Дотація Організаціям 52,000 Комітет Проти Знеславлення Українців 150,000

РАЗОМ \$345,000

6. ПУБЛІКАЦІЇ:

Індекс „Свободи” \$59,000 УНС в Канаді 5,000 Книжка про еміграцію в Америці 8,000

РАЗОМ \$72,000

6. ІНВЕСТИЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Відсотки від закуплених бондів \$ 90,000 Втрата при продажі бондів 100,000 Амортизація 40,000

РАЗОМ \$230,000

Різні видатки \$30,000

РАЗОМ ВСІ ВИДАТКИ 8,826,200

НАДВИШКА 1,224,800

РАЗОМ \$10,051,000

14. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Звідомлення Виборчої Комісії

Голова Виборчої Комісії Микола Бобечко попросив секретарку Комісії Марію Беднарчик відчитати висліди виборів:

Марія Беднарчик подала наступне:

Висліди виборів:

Кандидат: Число голосів:

Головний Екзекутивний Комітет:

Головний передсідник: Д-р Іван О. Філіс 197 Йосиф Лисогір 157

Заступник головного передсідника: Д-р Мирон Куропас 202 Проф. Іван Телюк 125

Заступниця головного передсідника: Гльорія Пашен 196 Анна Гарас 142

Головний директор для Канади: сен. Павло Юзик 197 Бернард Корчинський 105

Головний секретар: Володимир Сохан 261

Головний касир: Уляна Дячук 265

Головна Контрольна Комісія: Д-р Нестор Олєсницький 217 Інж. Анатолій Дорошенко 194 Мгр Іван Геврик 169 Степан Гавриш 168 о. Стефан Біляк 162 проф. Богдан Гнатюк 161 д-р Богдан Футей 146 Мирон Спольський 113 Іван Винник 110

Головні радні: Василь Пастушок 287 Андрій Джула 185 Тарас Максимович 176 Леонід Філь 165 Роман Татарський 165 Текля Мороз 162 Тарас Шмагала 153 Володимир Квас 151

Евген Іваніца	145
Володимир Гаврилик	139
Гелен Олекс-Скотт	129
Андрій Кейбіда	128
Василь Дідож	121
Олександр Худолій	109
Микола Хоманчук	108
Михайло Снігурович	86
Михайло Сорока	82
Роман Куропась	81
Степан Куропась, мол.	70
Роман Припхан	69
Гелен Словик	68
Василь Сатушенко	66
Василь Шарван	66
Володимир Гетманський	61
Тимко Бутрей	58
Василь Лучків	57
Петро Дяків	51
Атанас Кобрин	42
Естелла Волошин	42
Володимир Корчинський	36
Олександр Ковальчук	30
Мирон Ткач	30
Іван Скочилас	25
Августин Рудник	22

Секретарка Вибірчої Комісії Марія Беднарчук ствердила, що на 363 управнених до голосування делегатів, голосували 361. Виследи голосування подав українською мовою інж. Михайло Ніч.

Володимир Борисевич-Бойд, заступник президента Конвенції, подякував членам Вибірчої Комісії за їхню роботу, а так добре виконану працю і попросив до слова новообраного головного президента.

Д-р Іван О. Фліс — „Шановні делегати. Дорогі Сестри і Брати! Наша Конвенція добігає до кінця. Я, в імені Головного Екзекутивного Комітету, хочу подякувати Вам усім за Ваше довіря, довіря, до тих людей, яких Ви Вибрали до Головного Уряду Українського Народного Союзу на наступні чотири роки. Усім тим, які відійшли з Головного Уряду, дякую в імені Екзекутиви за їхню, повну відданість справі для добра Українського Народного Союзу. Головна Контрольна Комісія дасть внесок на Ваші почесні членів Головного Уряду УНС. Мої висловлювання щирої вдячності усім обраним членам Головного Уряду. Ми всі бажаємо Вам якнайкращих успіхів, як і всі сили й охоти у Вашій праці для УНСОюзу на протязі наступних чотирьох років. Також усі ми, члени Головного Екзекутивного Комітету, Головного Уряду і Ви, Пані й Паноу делегати, повинні подякувати тим усім, які працювали перед Конвенцією і під час 31-ої Конвенції УНСОюзу, а то: Конвенційному Комітетові на чолі з його головою Романом Татарським, Статутовій Комісії, яку очолював Ярослав Білак, Вибірчій Комісії з її головою Миколою Бобчком, Верифікаційній Комісії та її голові м-рові Іванові Гаврилюкові, Комісії Пресі, яку очолювала Марія Кульчицька, Секретарській Комісії на чолі з Романом Гарасом, Резолюційній Комісії та її голові проф. Богданові Гнатюкові, як і ж-ж Комісії Фінансовій на чолі з м-стром Іваном Скочиласом.

Вам усім, Сестри і Брати — делегати 31-ої Конвенції, Екзекутивний Комітет і Головний Уряд складає висловлювання щирої вдячності до Вашої участі в Конвенції, за участь, дискусії та схваленні конструктивних резолюцій та рекомендацій. Бажаю Вам усім щасливого повороту до Вашої роботи. До милого побачення у Головній Канцелярії УНС кожнораз, коли Ви є у нашій околиці та маєте охоту і бажання нас відвідати — ми радо Вас привітаємо. Може побачимося на Союзівці, або у Ваших Округах. Бажаю Вам щасливої дороги та дуже дякую Вам за Вашу присутність і активну участь у XXXI Конвенції УНСОюзу.

Ведучий сесію, Володимир Борисевич-Бойд поградулював головному президентові д-рові І. Флісові за вибір та за його промову.

М-р Іван Гаврилик запропонував на підставі одностороннього внеску членів Головної Контрольної Комісії надати почесне членство Головному Уряду УНСОюзу д-рові Богданові Гнатюкові, довголітньому членові Контрольної Комісії УНС та Анні Гарас, довголітній головній радній УНС.

Д-р Нестор Олесницький подякував делегатам за вибір його на головного контролера УНС, а тоді запитався д-ра Б. Гнатюка і Анні Гарас, чи вони приймають цю почесну номінацію.

Проф. Б. Гнатюк і Анна Гарас заявили, що приймають ці почесні пости.

Переведено голосування над внеском. Внесок прийнято односторонньо.

Увага! Увага!

УРЯДОВЦІ ОКРУГ, ВІДДІЛІВ І ОРГАНІЗАТОРИ СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ!

Ласкаво просимо прибути на

ЗБОРИ

в Головній Канцелярії УНСОюзу
30 Монтгомері вул.

Джерзі Сіті, Н. Дж.

в суботу, 2-го травня 1987 року
в год. 10-й ранку

МЕТА ЗБОРІВ:

- Познайомлення з членами професійного департаменту продажу забезпечення УНС
- Вияснення нових грамот УНС основаних на табелях смертності з 1980 р.
- Обговорення організаційних метод і засобів УНС в майбутньому

КАВА І ПЕРЕКУСКА СЛІДУЄ

Головний Екзекутивний Комітет

18. РІЗНІ СПРАВИ

Внесок — Рекомендації

Стефан Іваніцький (276) дав внесок у справі допомоги на будуче. Коли родина-члени УНСОюзу є в дуже прикрім фінансовім положенні та просять грошової допомоги, цю справу треба розглянути дати одноразову більшу фінансову допомогу.

Внесок прийнято односторонньо.

Д-р Нестор Олесницький порушив справу створення окремої Корпорації Оборони Української Спадщини. Ця Корпорація була б звільнена від оподаткування. Про це він вичерпно написав у своєму звіті.

Його внесок підтримали декілька делегатів і його прийнято односторонньо.

Олександр Скібіцький (285) заторкнув справу дописів до „Свободи“. Дав внесок, щоб дописи появлялися не рідше як до місяця після того, як „Свобода“ їх одержала, а коли вирішено їх не поміщувати, то рукопис повинен бути повернений авторові.

Внесок був підтриманий і його прийнято односторонньо.

Евстахія Мілянчик (450) порушила справу впорядкування спадкоємців. Запропонувала, щоб при висилці дивідендів звертатися до членів з проханням, щоб вони впорядкували справи їхніх спадкоємців. Внесок прийнято односторонньо.

Олександр Ковальчук дав пропозицію, щоб висота передплати за „Український Тиждень“ вносила для членів \$5.00 річно, а для не-членів \$15.00.

Внесок підтримала Текля Мороз — його прийнято великою більшістю голосів — один голос проти.

Богдан Ясінський (15) висловив подяку президентові Конвенції, Леонідові Філеві та його заступникам д-рові Юрієві Оришкевичеві та Володимирові Борисевичеві-Бойд за дуже вміле та добре ведення Конвенції.

Іван Винник (194) дав внесок на закриття дискусії. Внесок підтримали д-р Б. Шебучак (25), Михайло Юзєнів (194) і Адам Шидин (55).

Внесок прийнято односторонньо.

ЗАПРИСЯЖЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Ведучий сесію В. Борисевич-Бойд попросив інж. Степана Куропася перевести присягу.

Інж. Степан Куропась перевів присягу, згідно зі статутом УНС „Я (тут кожний сказав своє ім'я і прізвище) присягаю перед Всемогучим Богом, що я буду чесно й вірно сповняти і виконувати всі мої обов'язки й завдання, як член Головного Уряду, що я завжди буду підтримувати, сповняти і виконувати правила, регуляції й закони Українського Народного Союзу, що буду охороняти добре ім'я УНСОюзу, що я буду дбати про його добробут і про мій найкращий змозі працювати для загального добра Українського Народного Союзу. Так мені Боже допоможи. Амінь!“

Зібрані делегати заспівали новообраному Головному Уряду УНС Многих Літ.

19. ЗАКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Отче, протопресвітер Степан Біляк провів молитву: „Всемогучий Боже. Духу правди, Твоя сила необхідна: Твою славу збагнути не можна. Твоє милосердя безмежне. Твоя любов до нас грішних невимірна — величимо Тебе! Негідні ми приносимо нашу подяку Тобі. Ти не потребуєш нічого від нас, знаючи нашу слабкість і нікчемність перед Тобою, але Ти дав нам Твою заповідь приносити Тобі славославлення і подяку наших невідданих сердець. Всемилостивий Господи, яку достоїнню Твої величності подяку можемо зложити Тобі, ми грішні. Все, що віруючи в Твою милість до нас, в Твою всепрощальну любов, дякуємо Тобі за успішне відбуття 31-ої Конвенції Українського Народного Союзу. Поблагослови і обдаруй ласкою своєю всіх делегатів і новообраний уряд братів і сестер наших, з якими нам доведеться з волі Твоїї працювати для добра Українського Народного Союзу і українського поновленого народу. Пошли нам братню любов, пошли щастя, здоров'я і любов та наповни серця наші почуттям добра, щоб завжди ми пам'ятали про долю повірених нам людей. Поблагослови нас на щасливу подорож до наших домів. Нехай же слова, честь і поклоніння Тобі, Богу Вічному ніколи не замовкнуть у серцях наших. Нехай вони славлять Тебе, Бога милосердного в Трійці Святій Єдиного, Отця і Сина і Святого Духа, нині й по всяк час і на віки вічні — Амінь!“

Відспівання українського національного гімну „Ше не вмерла України“ закінчено 31-шу Конвенцію Українського Народного Союзу о го. 6:30 веч.

Марія Савчак секретарка 31-ої Конвенції УНС.

Справлення помилки — До Вибірчої Комісії вибрано Володимиром Янева (209), а не, як помилково подано Володимира Яшва (32).

Український Інститут Америки

запрошує Вас на

ДОПОВІДЬ

Аки Перейми

у п'ятницю, 24-го квітня 1987 р. в год. 7-й веч.

Мистикня говоритиме про свій творчий процес та про писанки її сестри Тані Осадци.

Вступ \$5.00

Український Інститут Америки

2 Схід 79-та вул., Нью Йорк, Н. Й. 10021

Маємо на складі книжку

Миколи Руденка

ОРЛОВА БАЛКА

Передрук самвидавного твору з України.

Українське Видавництво „Смоленськ“ ім. Василя Симоненка, Торонто, Балтимор, 1982, стор. 454.

Видано на заході без згоди і відома автора.

Ціна \$20.00 з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерзі обов'язують 6% продажного податку.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Золотий ювілей священства

Цього року у травні спо-няється 50 літ священства нашому прелатові Мисро-славові Колодзі. теперіш-ньому пароху в Келовні, Б. К., в Канаді.

П'ятдесят літ подля гі-лний пройденний шлях праці для своєї Церкви і народу! З гордістю і признанням мо-жемо сказати, що о. Мисро-слав один із кращих перело-вих, вірних священників, добродіїв.

Народився він 8-го січня 1912 року в містечку Кле-банівка. Зборівського пові-ту в Західній Україні. Там же закінчив народну школу, вчився у гімназії у Тернополі, а гімназійну матуру здав у Львові. Будучи студентом, втратив своїх батька і матір, але Божа опіка і Бо-же провидіння чувало над сиротою Мисрославом і го-тувало йому дорогу в свя-щенство, про яке в той час він і не думав. Вчився шль-но і ввесь вільний час від-давав науці. До молодого вродливого, фізично здоро-вого студента всімалася люба всім припадкам жит-тя. Але молодий Мисрослав відкинув світське життя, а вступив у 1932 році до Ук-раїнської Богословської Академії у Львові, ректо-ром якої був тоді о. митрат Йосиф Сліпий. По закінчен-ні Богословії 30-го травня 1937 року у місті Жовка молодий богослов Мисро-слав одержав священний свя-чення з рук єпископа Василя Лавицького. Цей місяць, трав-ень 1937 року, залишив от-чеви прекрасні спогади на ціле життя. Відразу після свячення о. Мисрослав виїхав до Канади, зголосившись добровільно до Семінарії. І так на свято Петра і Павла 12-го липня 1937 року при-йняв о. Мисрослав до Канади, а 28 липня вже обійняв своє призначення сотрушника у містечку Канора. Для мо-лодого священника, який по-кинув рідну землю, була це не легка і незвична праця. Восени чи на весні, коли малозалюднені в той час степи і ліси Канори і по-лювини, доріжками після дощу кувалися в болотах і калюжах, розбитими роз-митими дорогами треба було їхати возом мислям від села до села, по розки-нених фармах і осередках, щоб своїх вірних, або змис-кувати було вкрити сніг-ом, сашим, кінсьм на-мання, в заметіль чи сніго-

жавши зльнення, за зго-дою Владика Єпископа Ярослава Габра, перенесли отця восени 1969 року до Америки, до Фінікеу, в Ари-зони, де сухий теплий клімат має лікувальну силу на аст-му. З болем душі покинув о. Мисрослав Канаду, де про-жив свій молодий вік, де трудився в розбудові наро-дній, церков, українсько-про-мислового культурного жит-тя, де живив з народом, землем.

Приймаючи до Фінікеу, о. Мисрослав перебував обов'яз-ки пароху в українській ка-толицькій церкві Успення Пречистої Діви Марії. У Фінікеу, у місті соняч і синьо-го неба, де зимовою порою все докорути біліє, росте, зеленіє, о. Мисрослав знову як колись взявся із запалом до праці, не зважаючи на свій вік і свою хворобу. Як добрий адміністратор раз-ом із парашанамі перероб-ив і побільшив малу цер-ковню. Прикрасив її всере-дині і ззовні, поставив новий дах на церковному будинку, добував баню з хрестом на церкві. Закуплено і уфу-довано нові гарні лавки до церкви, виявляючи потріб-ними речами кухні і залю-ідально при церкві, велике церковне подвір'я залито асфальтом, збудовано нову огорожу довкола церкви, посаджено дерева, кущі, квіти, засіяно траву. Всею дошкульнував отче, як до-брий господар. Неможливо перерахувати все, що він купив чи зробив, і ввесь, і вночі отче все був до по-суд своїм людям, найбіль-ше своїм автомобілем, а та-кож паролі, гірнич. Чи треба було когось, завести до лі-карня, чи до шпиталю, до банку, до скелю, до уряду, на летище, привезти з автобусової станції, пошу-кати помешкання, як до-брий самаритянин ніколи ні-когось не відмовив. Дуже спів-чував старим хорім еме-ритами, зганим лише на лас-ку Богу.

Прислав отче Мисро-слав багато нових членів до парафії, які жили самітньо, без транспортної, забули всіма, або таких, що вта-ді про них тут ніхто не чув і не знав. Він їх вішчував, відвідував, привозив до цер-кви, допомагав чим міг. Він прислав до нашої парафії навіть багато родин амери-канських, римо-католиків, які полюбивши наш обря-д, підтримували як члени ма-теріально парафію, христия-ни, віщали дітей своїх в ук-раїнській церкві, а деякі з них ще по сьогодні на-лежать до нашої парафії. В той же час о. Мисрослав обслуговував малу україн-ську церковну громаду у місті Тусон, Аризона, від-ісавеному яких 140 миль від Фінікеу. Тут і жив о. Ми-рослав автомобілем через аризон-ську пустелю. Його нічого не ляжало і не сміяло під виконання обов'язків, які взяв на свої плечі. Тому і тут, у Фінікеу, і в своїй серії парафії, які його любили і шанували. Серце о. Мисро-слава повне доброти і спів-чуття до свого ближнього, і він тим серцем, повним лю-бові, керував завжди. Лю-бив дітей, тож і не дивно, що малі діти шкільні побу-вали отця завжди в роц, а він частував їх цукерками, чоклядками, кишені його завжди були повні тим „добрим“ для малих. Вели-кий приятель всіх і кожного зокрема, щедрий добродій на церковні і народні цілі, він брав активну участь у громадському житті ор-ганізації Фінікеу, „Рідної Школи“, підтримував їх своїми пожертвами, брав участь в усіх імпрезах, що відбувалися в цьому місті в Тусоні. Сам дуже скром-ний, невблаганний, служ-ливий, доступний. Своєю тихою муравлиною пра-цею, як добрий душпастир, зробив дуже багато добра у парафії, в якій був 12 літ

ПОВІДОМЛЕННЯ Й ПОДЯКА

ДИРЕКЦІЯ СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛІПІНСЬКОГО

подяє до загального відомо і висловлює подяку всім Меценатам, Членам-фундаторам і Добродіям-Прихильникам, які в 1986 р. склали свої дари на цілі Інституту (в американських долларах):

1. В. Лотоцький, Філадельфія, Па.	13,750.30
2. В. І. Медухи, Філадельфія, Па.	3,769.77
3. Кредітська „Самопоміч“, Філадельфія, Па.	1,500.00
4. Я. А. Біловуси, Ст. Петербург, Фл.	1,325.00
5. Е. Зиблікевич, Філадельфія, Па.	1,211.91
6. Б. І. Н. Ковалі, Гартсдейл, Н. Й.	1,050.00
7. С. І. О. Душенки, Баффало, Н. Й.	1,007.35
8. В. Лучак, Колбрук, Конн.	1,000.00
9. Я. І. Ж. Пеленські, Аяова Сіті, Ая.	735.00
10. Е. Кривопап, Зах. Німеччина	551.59
11. В. Яцула, Бур Рідж, Ілл.	500.00
12. Т-во Українських Інженерів, Філадельфія, Па.	500.00
13. Е. І. С. Зиблікевич, Марлтон, Н. Дж.	250.00
14. Р. Залуцький, Чикаго, Ілл.	200.00
15. К. Кандра, Філадельфія, Па.	200.00
16. Ю. І. І. Ковалі, Гартсдейл, Н. Й.	150.00
17. Незнана Особа	117.00
18. Л. Бей, Трой, Мі.	100.00
19. Д. Кострубік, Балтимор, Мд.	100.00
20. О. Томашевська, Австралія	100.00
21. Р. І. М. Романець, Філадельфія, Па.	100.00
22. А. І. Л. Лемішкі, Балтимор, Мд.	100.00
23. П. Ямняк, Кліфтон, Н. Дж.	100.00
24. Дотації в 1986 р. менше \$100:	960.00
В. І. М. Януші (Януші), Л. І. О. Личевічі (\$75); В. І. Дж. Захарчук (\$75); В. І. С. Кебузи (\$50); Р. Кострубік (\$50); П. Подольск (\$50); Л. І. О. Стад-ниченки (\$50); Рідна Школа (\$50); І. Петик (\$40); В. Кліш (\$40); О. Біланюк (\$25); Р. Бого-чевська (\$25); А. Бровіні (\$25); М. Ціпа (\$25); Е. Филипович (\$25); З. Кохановський (\$25); С. Мартюк (\$25); М. І. Онуферки (\$25); В. Огар (\$25); Л. Заліпський (\$25); В. І. О. Шмрикевич (\$20); Л. І. С. Кушнірі (\$20); І. І. М. Чижовські (\$20); Я. Цюк (\$20); М. Гішинська (\$20); Ю. Крижанов-ський (\$10); А. Слюзарчук (\$10); М. І. М. Касіян (\$10); О. І. Е. Зеліпські (\$10).	

Разом за 1986 р. \$29,377.92

Дякуючи всім Вельмидостойним меценатам, членам фундаторам і допоміжним членам за дощогочасну ма-теріальну підтримку, просимо ласкаво пам'ятати про наш Інститут та його непроминальну вартість видання.

Наша адреса:

W. K. Lypynsky, East European Research Institute, Inc.

469 Flamingo Street, Philadelphia, Pa. 19128

Tel.: (215) 482-7111

ДИРЕКЦІЯ СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛІПІНСЬКОГО

Філадельфія, квітень 1987 р.

Золотий ювілей священства

Та здоров'я останньо-же не дописувало. Двічі опи-нився в ліжницю, докумала астма, а праці було багато, бо за тих 12 літ парафія зроста до великого числа осіб. Отже знесиленний по-просив звільнення з дозво-лом відійти на емеритурі.

Листом 12-го квітня 1982 року Владика Іннокентія Лотоцький, єпископ Чикаг-ський, повідомив о. Мисро-слава, що дозволяє йому відійти на заслужений від-починок. І так в неділю, 16-го травня 1982 року, прибув о. д-р Андрій Микита і пе-ребрав адміністрацію па-рафії у Фінікеу — упорядко-вану і з готівкою 116,000 доларів. Коли ж єпископ Єронім Химій з Канади довідався з преси про відхід о. Мисрослава на емеритурі, то зараз звернувся листом до нього, щоб о. Мисролав тимчасово перебував малу парафію в Келовні, Б. К., поки не будуть висвячені пийотці, які приготувлять до священ. Рівночасно єпископ Іван Прашко листом 12-го червня 1982 року за-пропонував отцеві переїхати до Австралії на 2-3 роки, або й настало. Після корот-кого відпочинку і лікування, о. Мисролав рішив повер-нутися до Канади і прийняти тимчасово душпастир-ство у Келовні, де гарний поміркований клімат, око-лиця великих сіл.

Полагодили всі справи у Фінікеу, 14-го грудня 1982 року о. Мисролав відїхав до Келовні, де парафіяни вже чекали на нього і при-йняли дуже гостинно у від-новленій резиденції. Боже Провидіння чувало над о. Мисролавом, додає йому сили і здоров'я, дає пра-цювати у Христовому вид-граднику. Замість піти на емеритурі, о. Мисролав уже чотири роки трудиться парохом у Келовні. Із готів-ки, яку застав отче, — 25,000 дол. за чотири роки церква має 100,000 дол. Крім того закуплено велику площу коло церкви — за 47,000 дол., поставлено нові дахи з гонтів на церкві і резиденції, нові килими в церкві на підлогу, чотири фелони, чашу, даяматик, устаткування до резиденції, добувано гараж на авто і зроблено багато інших до-в. Завдяки доброму душпа-стиреві — господареві і жер-твенним працюючим па-рафіянам при Божій помічі парафія в Келовні за такий короткий час має чим пох-валитися. Дуже назустріч 1000-річчю Хрищення Ук-раїни, створено будівель-ний комітет, який поставив собі за завдання в скорому часі почати будову нової великої стилізованої церкви. Рішення гідне уваги і похва-ли. За віддану працю для Христової Церкви в серпні 1986 року о. Мисролав Ко-лодій був підвищений до чину прелата-моненсіора. Отче Мисролав Колодій — прикладний священник, невтомний працівник, щед-рий добродій, український патріот, людина із золотим серцем і працюючими ру-ками — приніс обильні пло-ди для Української Церкви і народу за своїх 50 років священства. Із його щедрих датків, як, наприклад, 15,000 дол. на виховання священників у Нью Вестмін-стерській єпархії, 6,000 дол. на семінарію в Оттаві, 5,000 дол. на фонд для Колегії св. Василя в Стемфордї, Конн., будуть користати студенти, які вступають в його сліди і продовжувати-муть працю на славу Богу і добро українському народу. З тої нагоди „Золотого юві-лею парафії в Келовні урочисто 31-го травня ц. р. для о. Мисрослава бенкет в його честь.“

Всі колишні парафіяни о. Мисрослава з Канади і Аме-рики думками і серцем ду-ються з ним в той пам'ят-ний день і переславляють йому щирі побажання міцного здоров'я та Божих ласк.

К. Р.

Маємо на складі перевид. —

ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

Михайла Грушевського

в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

A HISTORY of UKRAINE

by Michael Hrushevsky

Archon Books, published for

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

Ціна 30.00 доларів з пересилкою

Мешканці стейту Нью Джерзі обов'язують 6% продажного податку.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величю події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситись виставляти на: UUAFC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситись виставити на

(по-англійськи)

та переслати на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Український Народний Союз владшове

ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛІНІ ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю,
23-го і 24-го травня 1987 року
в Деррі, Па.

Гарантовані нагороди для мужчин і жінок.

Для мужчин — 1-ше місце \$750.00 — 2-ге місце — \$500.00

Для жінок — 1-ше місце \$500.00 — 2-ге місце \$250.00

Діаємо щонайменше одну нагороду на кожних 10 виступів гри.

ТУРНАМЕНТ

Щоб брати участь у змаганнях, мусить бути членом УНСОюзу, або громадяни сеньйори УНСОюзу в ЗСА і Канаді.

Правила Турніру за ABC і WIBC Moral Santion і виступи будуть перевірені.

Реченець зголошень на всі імпрези до 1-го травня 1987 р. Hillview Bowling Lanes, 827 E. Pgh. Street, Greenburgh, Pa. (412) 834-8222.

Сингл і Даблі — субота, 23-го травня. Дружинні змагання — неділя, 24-го травня.

Апликації можна дістати від всіх секретарів УНСОюзу.

Товариська Вечірка

в суботу вечером — \$5.00

БЕНКЕТ — Неділя, 24-го травня, год. 7:30 веч.

\$15.00 від особи

Derry Ukrainian Club, 315 Dorothy St., Derry, Pa. Роздача нагород буде під час бенкету.

Зголошуйтеся своєчасно на обід, перекуски і забаву.

For further information write or call

Carol Kozenchak, 326 Ridge Ave., Derry, Pa. 15627

Tel.: (412) 694-2067

Ukrainian National Association, P.O. Box 17A,

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200

Вступайте в члени УНС

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вичисленням випискою цього записку.

Просимо подати суму пожертви, суму чека, а також адресу, куди надіслати пожертву.

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

місцевість

..Надісмося..

(Закінчення зі ст. 4)

Про сумнівність такої „радянської“ культури висловлюються ще в 60-их роках критики з окремих республік — навіть з самої російської. Спроба замінити з таких різних культур, як, наприклад, з вірменської та татарської, з української та узбекської, з естонської та литовської, під російським паролем однієї культури сумиш може довести тільки до браку культури взагалі.

Але для бюрократів в центрі „культура“ має і так лише косметичну функцію. Їхня централістична політика служить виключно централізації влади.

По за економікою це означає: усе національне треба редукувати до фольклористичного.

Так, наприклад, в українському Липуку 90 з віде, усіх написів на фабриках та установках російські. Український характер міста сигналізує лише передавання фольклористичні оздобу навколо цих написів та виступи регіональних танцювальних ансамблів.

Наслідки такої політики сьогодні відчувають саме ті, що так ретельно виконують накази централі на культурному фронті. Українські письменники все голосніше жалуються, що їх книжки не знаходять читачів.

Це не диво: націоналістичні мовами видається з застатки тільки другорядне. Фахові книжки, наукові видання існують переважно російською мовою, але навіть сучасна література російською мовою цікавіша. Найбільш наглядним прикладом є класики російської літератури, які продаються на чорному ринку.

Від років ані один український роман, ані одна збірка поезії українською мовою не продавалися з під прилавку. Зрештою за воєніні споси або за козосіні романи навіть патрістично наставили українці не платитимуть таких цін, як

російськомовні критичні твори до сучасних проблем.

І так якби цього не вистачило, російська мова в майбутньому займатиме ще більше місце в українських школах. Фахівці бо журяться, згідно з журналом „Мовознавство“, що рівень російського занепадає.

Уже 20 років тому критики як Іван Дзюба, остерігали: російська мова, яка, згідно з волею централі, опановує буди всіх союзних міст — і має їх опановувати ще більш виключно — уже давно віддалася від мови Пушкіна. Неросійські часто говорять мовою, яка їм тільки видається російською.

Але абсурдність такої мовної політики сягає всіх ступенів. У передачі радіо Київ, наприклад, інтерв'ю все частіше переводяться двома мовами: на українські питання відповідають по-російськи. Це має викликати враження мовної та культурної слюсти, як її підкреслюють останнім часом усі публікації на історичні та культурні теми. У таких виданнях завжди наголошується першество російського народу, „найстаршого“ з-поміж усіх східних слов'ян та „носія культури“ на Сході. Рівень народів, головні в Азії, мовляв, шойно під російським впливом піднявся до світових розмірів.

Але російські навіть супроти балтійських народів підкреслюють свою зверхність. Невдавано то „Літературна Газета“ цитувала російських письменників у Лавії, які аж горділися тим, що нічого не знають про своїх господарів.

Полі в Казахстані показали, що, не зважаючи на „обмін кадрами“ та подібне „культурне виховання“, внутрішній опір проти такої зневаги національних культур не слабше. Про це свідчать також відносини серед політичних в'язнів: число неросійськ серед них непропорційно високе.

(Передрук з Української Пресової Служби „Вісті з Риму“)

..Фореїн..

(Закінчення зі ст. 2)

кий — від політичної теорії через завдання і програми до стратегії і тактики у збройній боротьбі. Ціна джерело для розуміння тих часів насильства і горя, хоч справа націоналістів була японів безвиглядно. Видавці зробили коронне діло, подаючи заваги до тексту і про авторів.

Усі три рецензії треба

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

печеневих поліс, які УНС планує ввести в життя після затвердження урядовими властями. Відтак головний пресідент представив С. Богача, якого всі прийняли з радістю, як нового обласного представника УНС на Чикаго.

У відповіді С. Богач подякував за честь, яку йому зроблено, вибираючи його на цей пост і закликав секретарів та організаторів приложити руку до цього, щоб з Чикаго та околиць придбати більше нових членів на високій сумі забезпечення. Він ствердив, що багато українців перенесли жити в околиці міста Чикаго і тому він готується на часті роз'їзди. При тому звернувся увагу, що тут живе біля

60,000 українців, з яких, зокрема із його вікової групи лише нечисленні є членами УНС. Він надіється, що йому вдасться приєднати саме їх до УНСОюзу. На його думку можна рахувати що 10,000 українців могли б стати членами УНС і тому він закликає своїх співробітників разом довести до того, щоб вони справді забезпечилися в УНС на вишій сумі.

На закінчення зборів д-р І.Фіс ствердив, що успіх того амбітного плану С. Богача залежить в першу чергу від секретарів та організаторів і від професійного підходу до справ забезпечення нових членів в УНС. Відтак І. Гавалюх закликав також до співпраці усіх із новим обласним організатором УНС, бо успіх УНС та його існування залежить від усіх хто працює для нього.

ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ збройними силами Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) американський генерал Бернард Д. Раджерс запропонував, щоб З'єднані Стати Америки наказали розмістити на місці ракет середнього сягу Першинг-2 і крилатих з атомовими головками, ракети близького сягу, щоб в такий спосіб менш-більш збалансувати збройні сили НАТО з такими ж силами Варшавського Пакту, які, навіть при відтягненні усіх 130 советських ракет близького сягу, переважатимуть у числі війська і звичайної зброї збройні сили Західної Європи. Очевидно, це може статися тільки при передумові підписання між Вашингтоном і Москвою договору про відтягнення ракет середнього сягу і успішних переговорів про дальше зменшення ядерної стратегічної зброї. Пропозиція ген. Раджерса наслідок Вашингтону після довгих нарад в головній квартирі НАТО вислухання протестів членських західноєвропейських держав, які почуваються загроженими американськo-совєтськими переговорами і плянами відтягнення ракет.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнбергер, виступаючи перед членами Військово-морської ліги, яка вимагає зменшення обороноздатності країни, сказав, що шпигунська родина Вокерів нанесла відчутної шкоди З'єднанним Статам. К. Вайнбергер зауважив, що секретні інформації, які потрапили до рук советів, дали їм можливість дізнатися, як визначити розміщення американських кораблів і їх маршрути. Протиник зміг також дізнатися про те, як ЗСА збирають військові і розвідні інформації. „Інформації, викрадені Вокерами, дали можливість КГБ розшифрувати понад мільйон повідомлень“, сказав К. Вайнбергер. КГБ надавав величезного значення цій шпигунській сітці. В амбасаді ССР у Вашингтоні був спеціальний агент, в обов'язки якого входило діставати інформації від Джана Вокера.

СОВЕТСЬКА ГАЗЕТА „Красная Звезда“, орган міністерства оборони ССР, повідомила, що советський громадянин Олександр Серватюк, уродженець Львова, придбав собі військову уніформу і пагони підполковника, а також золоту зірку героя Советського Союзу і, представившись командиром батальйону, який веде бої в Афганістані з мунжагедінами, тобто антикомуністичними повстанцями, виманював гроші і інші матеріальні цінності від львівських воєнних округ і партійних осіб. Аферист, пише далі заплана газета, був розкритий перехожим капітаном, який звернув увагу на цілий ряд недотугень в уніформі і відзнаках „підполковника“ і повідомив про це воєнкоматі КГБ.

ІРАК ПЕРШІЙ РАЗ погодився, щоб комісія Організації Об'єднаних Націй перевірила заходи Ірану й інших держав про вживання іракської армії хемічної зброї проти іранців. Речник ООН Джо Силіс заявив, що Рада Безпеки вишле до Іраку спеціалістів від хемічної зброї, щоб на місці, а також у прифронтовій лінії перевірити заходи. Комісія планує відвідати також Тегран, бо існує обопільне обвинувачення в стосуванні хемічної зброї і газових гарматних стрілах, що їх нібито доставляв Іранові Китайська Народна Республіка. Обвинувачення з Теграну і Багдаду наслідок на адресу генерального секретаря ООН Гавіс Переза де-Куєра минулого тижня.

ВПЕРШЕ ЗА ВСЮ ІСТОРІЮ стейту Тексас у двох містах цього стейту Далласі і Корпус Крісті на пост посадики вибрані жінки. Посадником Далласа стала Аннет Стравс, а в місті Корпус Крісті — Бетті Тирнер. А. Стравс провадила свою кампанію під гаслом боротьби зі злочинністю і оздоровленням місцевої економіки. За неї голосувало 95 відсотків негрів і 73 відсоток єспаномовних мешканців.

Друкарня СВОБОДИ
приймає на постійну працю

РОБІТНИКІВ до висилки газет та інших друкарських робіт

Години праці від 8-01 до 4:30 по пол.

Знання української мови обов'язкове.

Добрі умови праці і бенефіти.

Голоситися особисто

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Tel. (201) 484-0237

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Д-р ІЛІЯРІЙ М. ДОМБЧЕВСЬКИЙ, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгтавіні, Огайо, помер 13-го січня 1987 року на 88-му році життя. Нар. 11-го серпня 1899 року в Яблоніві, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Аніну і дочку Марію Бутенко. Похорон відбувся 17-го січня 1987 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

Д-р ВОЛОДИМИР ІОСИФ ОСТАП, член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Мінеаполісі, Мінеаполіс, помер 8-го січня 1987 року на 83-му році життя. Нар. 1903 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Теодозію, сестру й братову з родинами та ближчу і дальшу родину в Україні, Америці і Канаді. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії в Мінеаполісі, Мінн. Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

АННА ДУТКА, член УНС Відд. 417-го Т-ва „Співпраця“ в Джефферсонвіллі, Іллі., померла 30-го січня 1987 року на 89-му році життя. Нар. 1898 року в Черняхівці, повіт Тернопіль, Зах. Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку дочку Євгенію, онуків і правнука. Похорон відбувся 2-го лютого 1987 року на цвинтарі Люїсвіллі Меморіал' арден в Люїсвіллі, Кн. Вічна Їй Пам'ять!

Ілько Цибрівський, секр.

Д-р ІЛІЯРІЙ ДОМБЧЕВСЬКИЙ, член УНС Відд. 472-го Т-ва „Піст“ в Чикаго, Іллі., помер 13-го січня 1987 року на 88-му році життя. Нар. 1899 року в Яблоніві, Зах. Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Аніну, дочку Ділі Бутенко з мужем Володимиром, онуків — Олександра, Софійку і Данила, племінників і племінниць та дальшу родину. Похорон відбувся 17-го січня 1987 року на цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н.Дж. Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

ВОЛОДИМИР СПІРКО, член УНС Відд. 5-го Б-ва св. Миколая в Асторії, Н.Й., помер 8-го березня 1987 року на 77-му році життя. Нар. 3-го березня 1910 року в Україні. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Гелен, дві дочки-близниці Реджину і Лоретту та сина Редмонда. Похорон відбувся 11-го березня 1987 року на цвинтарі Матер Дольороза в Грінфілді, Масс. Вічна Йому Пам'ять!

Марія Климичин, секр.

РУТ А. КУШНИК МІЛЛЕР, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шапкевича в Гемпстеді, Мінн., померла 25-го червня 1986 року на 60-му річ життя. Нар. 1925 року в Алленбурзі, Туринія, Німеччина. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку сина Александра. Похорон відбувся 30-го червня 1986 року на цвинтарі Вайт Чепел в Трой, Мінн. Вічна Їй Пам'ять!

Р. Татарський, секр.

ОКСАНА МАКОГІН, член УНС Відд. 346-го Т-ва „Лаві“ в Клівленді, Огайо, померла 11-го жовтня 1986 року на 56-му році життя. Нар. 1931 року в селі Озерник, повіт Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку дочку Христині і Дарку, сина Юрія і двоох онуків Чарлі і Джон. Похорон відбувся 14-го жовтня 1986 року на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо. Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА (Довгань) ГАВРИЛЮК, член УНС Відд. 40-го ім. св. Петра і Павла в Ірі, Па., померла 4-го березня 1987 року на 89-му році життя. Нар. 5-го травня 1898 року в селі Скоморохи, повіт Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1924 року. Залишила у смутку чотири дочки, одіног сина і 14 онуків. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Ірі, Па. Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Липчук, секр.

МИХАЙЛО ГОЙДА, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ“ у Форд Сіті, Па., помер 26-го лютого 1987 року на 67-му році життя. Нар. 16-го грудня 1919 року у Форд Сіті, Па. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Джин, синів Михайла і Террі та дочку Анну і Марію. Похорон відбувся 2-го березня 1987 року на цвинтарі Кальварія в Ірі, Па. Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

ЯРОСЛАВ НЕСТОРОВИЧ, член УНС Відд. 472-го Т-ва „Піст“ в Чикаго, Іллі., померла 9-го січня 1987 року на 84-му році життя. Нар. помер в Україні. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дочку Ірену Дісбергер, онука Павла і Оксану, сестричка Іра Роману Трохимовича з родиною. Похорон відбувся 15-го січня 1987 року на цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н.Дж. Вічна Їй Пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

НА ПРОДАЖ
В NEW JERSEY ПРОДАЄТЬСЯ
ДЕПКАТЕСНИЙ МАГАЗИН
З ВІДПОДНОСІВНИМИ РИБИ
Інформації по телефону
(201) 372-0092
кожний день від 8-01 год ранку
до 7-01 веч. за винятком неділі

HELP WANTED
EXCELLENT WAGES
for spare time assembly work
electronics, crafts, others. Info.
(504) 641-0091, Ext. 2583
7 days CALL NOW!

FUNERAL DIRECTORS
PETER JAREMA
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

PETRO JAREMA
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
UKRAINIAN FUNERAL HOME
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568